

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. 2566 - 2570

ฉบับทบทวน ครั้งที่ 1/2566

องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง
อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง
โทรศัพท์/โทรสาร 073-330638

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง อำเภอ สายบุรี จังหวัด ปัตตานี

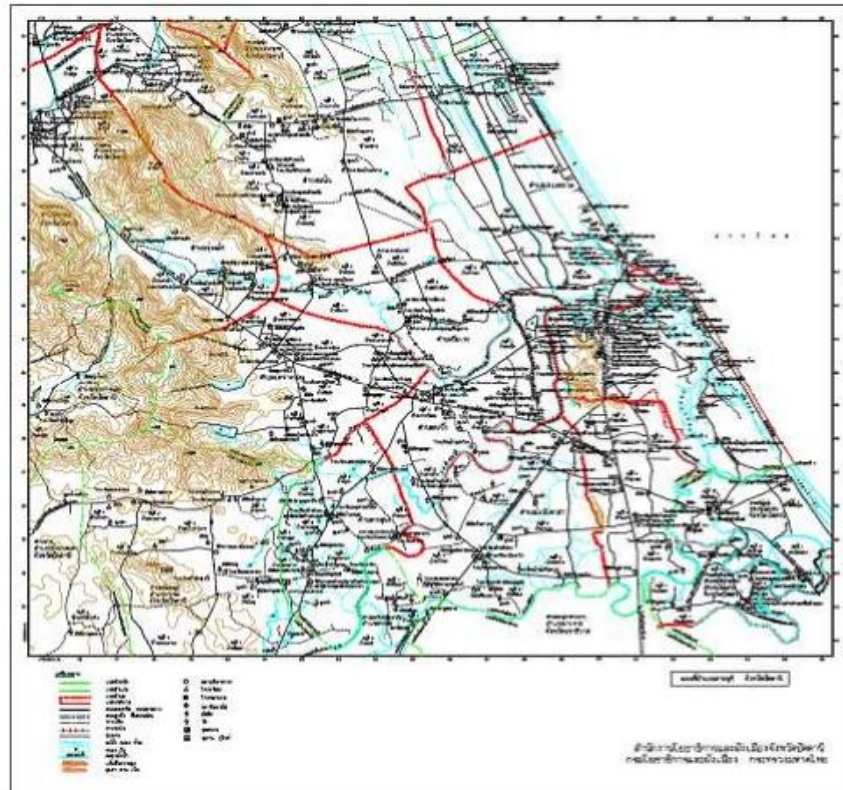
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

ตำบลตะบิ้งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอสายบุรี ห่างจากที่ว่าการอำเภอสายบุรี ใกล้เคียง สุด ประมาณ ๑ กิโลเมตร และไกลสุด ประมาณ ๘ กิโลเมตร โดยมีระยะห่างจากอำเภอเมืองปัตตานี ประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ตำบลตะบิ้งมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลปะเสยะวอและตำบลปือเราะ	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลมะนังตาลำและตำบลตะลุบัน	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลเตราะบอน	อำเภอสายบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลกะดุนง	อำเภอสายบุรี

ภาพที่ ๑.๑ แผนที่อำเภอสายบุรี

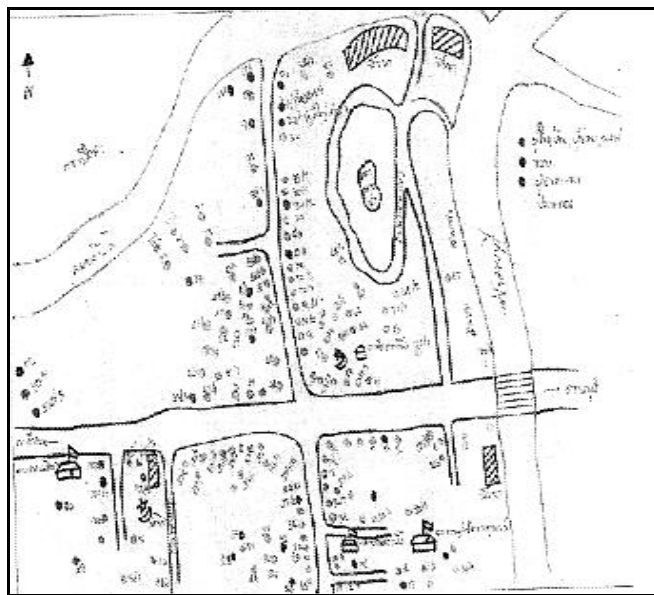
ตำบลตะบิ้ง ประกอบด้วยหมู่บ้านทั้ง ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านตะบิ้ง

“ตะบิ้ง” มาจากคำภาษามลายูว่า “ตือบิง” ซึ่งความหมายในภาษาไทย หมายถึง ตลิง ซึ่งมีความชันสูงมาก ตั้งอยู่ริมแม่น้ำสายบุรี ในสมัยก่อน การคมนาคมอาศัยทางเรือเป็นหลัก ประชาชนที่เดินทางไปมาอำเภอสายบุรีไปนราธิวาสต้องขึ้นแพที่ตะบิ้ง บริเวณแม่น้ำสายบุรี ซึ่งมีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ มีต้นน้ำอยู่ในเทือกเขาสนการาคีรี ระหว่างเขาภูเขาโอบกับเขาตาโป้ในอำเภอสู้คริน จังหวัดนราธิวาส ไหลขึ้นทางเหนือในเขตอำเภอรามัน จังหวัดยะลา จนกระทั่งออกสู่ทะเล ผ่านตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี แผนชุมชน บ้านตะบิ้ง หมู่ที่ ๑ (๒๕๕๔ : ๑)

หมู่ที่ ๑ บ้านตะบิ้ง มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๑ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๔ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๔ ตำบลมะนังดาลำ	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี

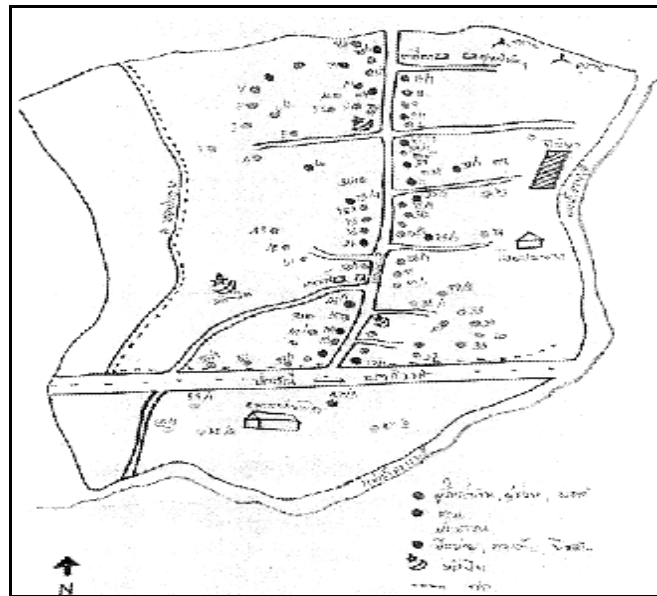

ภาพที่ ๑.๒ หมู่ที่ ๑ บ้านตะบิ้ง

หมู่ที่ ๒ บ้านกูแบบาเดาะ

บ้านกูแบบาเดาะ แปลว่า “หนองแรด” หลายร้อยปีที่ผ่านมา หมู่บ้านแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ และสัตว์ป่านานาชนิด โดยเฉพาะ แรด และมีสถานที่ที่ใกล้เคียงกัน ชื่อ “ลาคอ” แปลว่า ต้นไม้ชนิดหนึ่งที่เป็นสมุนไพร ใช้ทำเป็นยา สามารถคุมกำเนิดได้ ชาวบ้านกูแบบาเดาะและชาวบ้านลาคอเป็นพี่น้องตระกูลเดียวกัน แต่งงานกัน จนทำให้ทั้ง ๒ หมู่บ้านรวมเป็นชุมชนเดียวกัน คือ บ้านกูแบบาเดาะ แผนชุมชน บ้านกูแบบาเดาะ หมู่ที่ ๒ (๒๕๕๔ : ๑)

หมู่ที่ ๒ บ้านกุแบบาเดาะ	มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้		
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๑ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๔ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๔ ตำบลมะนังดาลำ	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี

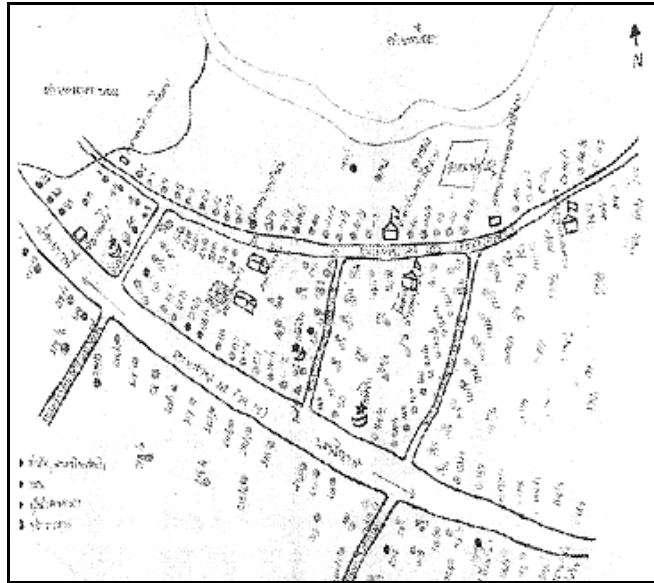

ภาพที่ ๑.๓ หมู่ที่ ๒ บ้านกุแบบาเดาะ

หมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย

บ้านเจาะกือแย เป็นคำภาษามลายู หมายถึง “ลานต้นหว้า” ในอดีตถือเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ มีการค้าขายทั้งภายในตำบลและเขตใกล้เคียง พ่อค้าแม่ค้าต่างแดนนั่งเรือล่องมาตามแม่น้ำสายบุรี เพื่อนำสินค้ามาขายที่ตลาดนัดบริเวณลานกือแย ต่อมาจาก “จาเราะกือแย” เรียกเป็น “เจาะกือแย”
แผนชุมชน บ้านเจาะกือแย หมู่ที่ ๓ (๒๕๕๔ : ๑)

หมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย	มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้		
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๓ ตำบลปือระ	อำเภอสายบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี

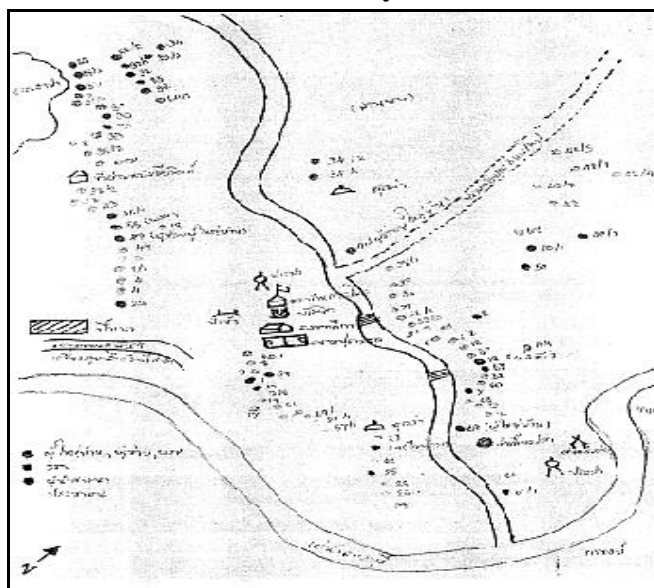
ภาพที่ ๑.๔ หมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย

หมู่ที่ ๔ บ้านชะโมะ

บ้านชะโมะ แปลมาจากคำว่า “เสร็จหมด” ในอดีตมีความทึรกันดาร ห่างไกลจากหมู่บ้านอื่น แต่ประชากรภายในหมู่บ้านมีความรัก สามัคคี การพัฒนาต่าง ๆ ของหมู่บ้านเป็นผลสำเร็จ เสร็จหมด ต่อมาจาก “เสร็จหมด” เรียกเป็น “ชะโมะ” แผนชุมชน บ้านชะโมะ หมู่ที่ ๔ (๒๕๕๔ : ๑)

หมู่ที่ ๔ บ้านชะโมะ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๕ ตำบลมะนังดาลำ	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๑ ตำบลมะนังดาลำ	อำเภอสายบุรี

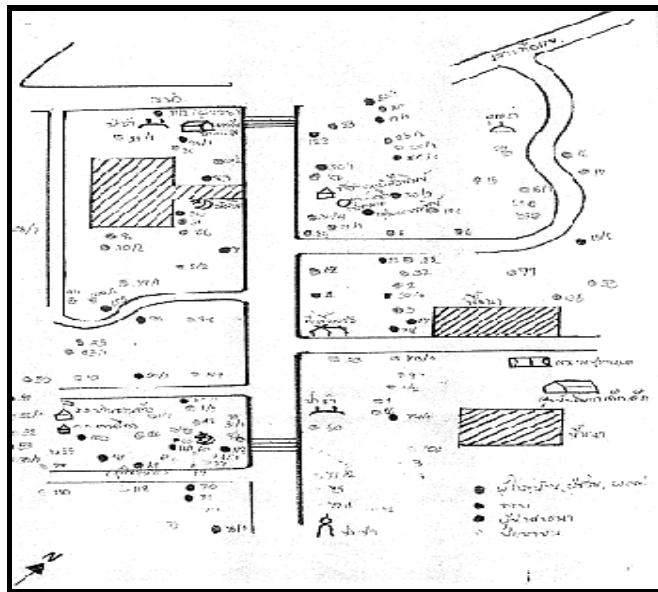
ภาพที่ ๑.๕ หมู่ที่ ๔ บ้านชะโมะ

หมู่ที่ ๕ บ้านลานช้าง

บ้านลานช้าง ตามประวัติเล่ากันว่า คนที่เลี้ยงช้างได้ต้องมีฐานะร่ำรวย และในสมัยนั้นก็ คือ ผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากตอนนั้นมีผู้ใหญ่จากทางเหนือมาหาผู้ใหญ่บ้านซึ่งโดยสารมากับช้าง แล้วมาล่ามช้างไว้ที่นี้หลายวัน ชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านแห่งนี้ว่า “บ้านลานช้าง” แผนชุมชน บ้านลานช้าง หมู่ที่ ๕ (๒๕๕๔ : ๑)

หมู่ที่ ๕ บ้านลานช้าง มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๕ ตำบลมะนังดาลำ	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๔ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	บ้านละอาร์	อำเภอสายบุรี

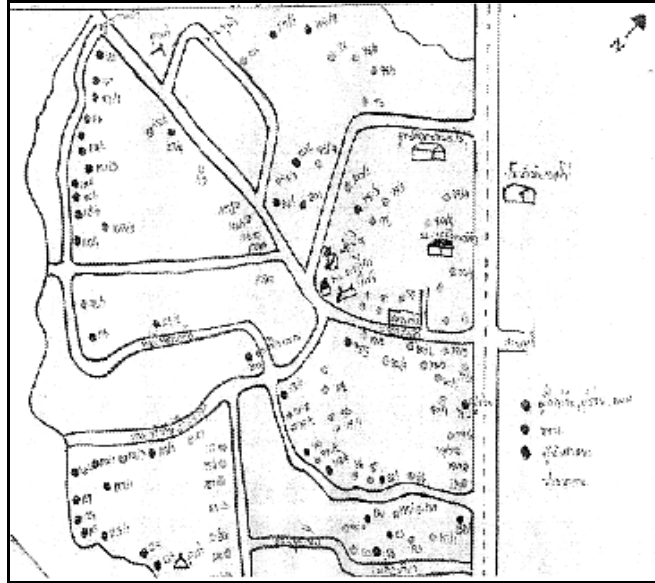
ภาพที่ ๑.๖ หมู่ที่ ๕ บ้านลานช้าง

หมู่ที่ ๖ บ้านกาเยาะมาตี

บ้านกาเยาะมาตี เดิมเรียกว่า “ปละคู” แปลว่า ต้นไม้ชนิดหนึ่งที่สามารถนำมารักษาโรคน้ำกัดเท้าได้ และอีก ๖๐ ปีต่อมา คำว่า “กาเยาะมาตี” แปลว่า “ช้างตาย” ซึ่งมีตำนานเล่าว่า ช้างเผือกเชือกหนึ่งเจ้าของได้บรรทุกมาขายที่ตลาดเจาะกือแย ปรากฏว่าช้างเผือกเชือกนั้นตาย ชาวบ้านจึงช่วยกันลากศพมาฝังไว้ที่ป่าช้า ชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า “กาเยาะมาตี”

หมู่ที่ ๖ บ้านกาเยาะมาตี มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๕ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๔ ตำบลตะบิ้ง	อำเภอสายบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๖ ตำบลเตราะบอน	อำเภอสายบุรี

ภาพที่ ๑.๗ หมู่ที่ ๖ บ้านกาเยาะมาตี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลตะบิ้งมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ทางตะวันตกของพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีแม่น้ำสายบุรีไหลผ่านจากทางทิศใต้ไปยังทิศเหนือ นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติ คือ คลองปิโก และคลองจำกอก และมีบึงใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตำบล

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

๑.๓.๑ ปริมาณน้ำฝน

ตำบลตะบิ้ง ตั้งอยู่ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันออก ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีฝนตกชุกกว่าในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เพราะอยู่ทางด้านตะวันออกไม่มีภูเขาสูงใดกั้น จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมนี้เต็มที่ ทำให้มีฝนตกชุกโดยเฉพาะช่วงเดือนตุลาคม และพฤศจิกายน ส่วนในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนตกน้อยกว่าฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะภูมิประเทศมีแนวเทือกเขาตะนาวศรีปิดกั้น ทำให้ได้รับกระแสลมจากมรสุมนี้ไม่เต็มที่ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยของจังหวัดปัตตานีอยู่ในเกณฑ์ดี แต่หากเปรียบเทียบกับภายในภาคมีฝนอยู่เกณฑ์ปานกลาง

ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ ปริมาณน้ำฝนจะอยู่ในช่วง ,๒๘๗.๙ มิลลิเมตร ถึง ๒,๔๔๘.๙ มิลลิเมตร โดยมีค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในรอบ ๕ ปีอยู่ที่ ๑,๗๘๑.๓ มิลลิเมตร แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (๒๕๕๙ : ๒)

๑.๓.๒ อุณหภูมิ

ตำบลตะบิ้ง ตั้งอยู่ในอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นจังหวัดตั้งอยู่ในคาบสมุทรที่เป็นแหลมที่ยื่นออกไปในทะเลจึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมเต็มที่ คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดียและลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งพัดผ่านอ่าวไทย ทำให้ได้รับไอน้ำและความชุ่มชื้นมาก อุณหภูมิเฉลี่ยจึงไม่สูงมากและอากาศไม่ร้อนจัดในฤดูร้อนและจะมีอากาศเย็นได้บางครั้ง

ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ อุณหภูมิเฉลี่ยมีค่าอยู่ที่ ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๗.๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๓.๘ องศาเซลเซียส แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (๒๕๕๙ : ๓)

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วน ดินเหนียว พื้นที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ประกอบด้วยหมู่บ้านจำนวน ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

๒.๑.๑ หมู่ที่ ๑	บ้านตะบิ้ง	๒.๑.๔ หมู่ที่ ๔	บ้านชะโหมะ
๒.๑.๒ หมู่ที่ ๒	บ้านกูแบบาเดาะ	๒.๑.๕ หมู่ที่ ๕	บ้านลานช้าง
๒.๑.๓ หมู่ที่ ๓	บ้านเจาะกือแย	๒.๑.๖ หมู่ที่ ๖	บ้านกาเยาะมาตี

โดยพื้นที่หมู่บ้านทั้ง ๖ หมู่ อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

ตารางที่ ๑.๑ ข้อมูลรายชื่อผู้ใหญ่บ้าน และ/หรือผู้รับผิดชอบในแต่ละหมู่บ้าน ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑	บ้านตะบิ้ง	นายมะกะตา มาหะมะ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑
๒	บ้านกูแบบาเดาะ	นายอิลาส อับดุลเลาะ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒
๓	บ้านเจาะกือแย	นายเจษฎา แวอือซอ	กำนันตำบลตะบิ้ง
๔	บ้านชะโหมะ	นายธนาฟี รูบายี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๔
๕	บ้านลานช้าง	นายอับดุลมานี๊ะ อามิง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕
๖	บ้านกาเยาะมาตี	นายมะนอนลี สาเราะ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖

ที่มา : กองการศึกษาฯ องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖)

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ เขตการเลือกตั้ง ดังนี้

๒.๒.๑ เขตเลือกตั้งที่ ๑	ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านตะบิ้ง
๒.๒.๒ เขตเลือกตั้งที่ ๒	ประกอบด้วย หมู่ที่ ๒ บ้านกูแบบาเดาะ
๒.๒.๓ เขตเลือกตั้งที่ ๓	ประกอบด้วย หมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย
๒.๒.๔ เขตเลือกตั้งที่ ๔	ประกอบด้วย หมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย
๒.๒.๕ เขตเลือกตั้งที่ ๕	ประกอบด้วย หมู่ที่ ๔ บ้านชะโหมะ
๒.๒.๖ เขตเลือกตั้งที่ ๖	ประกอบด้วย หมู่ที่ ๕ บ้านลานช้าง
๒.๒.๗ เขตเลือกตั้งที่ ๗	ประกอบด้วย หมู่ที่ ๖ บ้านกาเยาะมาตี

การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งตำบลตะบิ้งมีหมู่บ้านจำนวน ๖ หมู่ หากมีการเลือกตั้งครั้งต่อไป จะมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ ๒ คน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

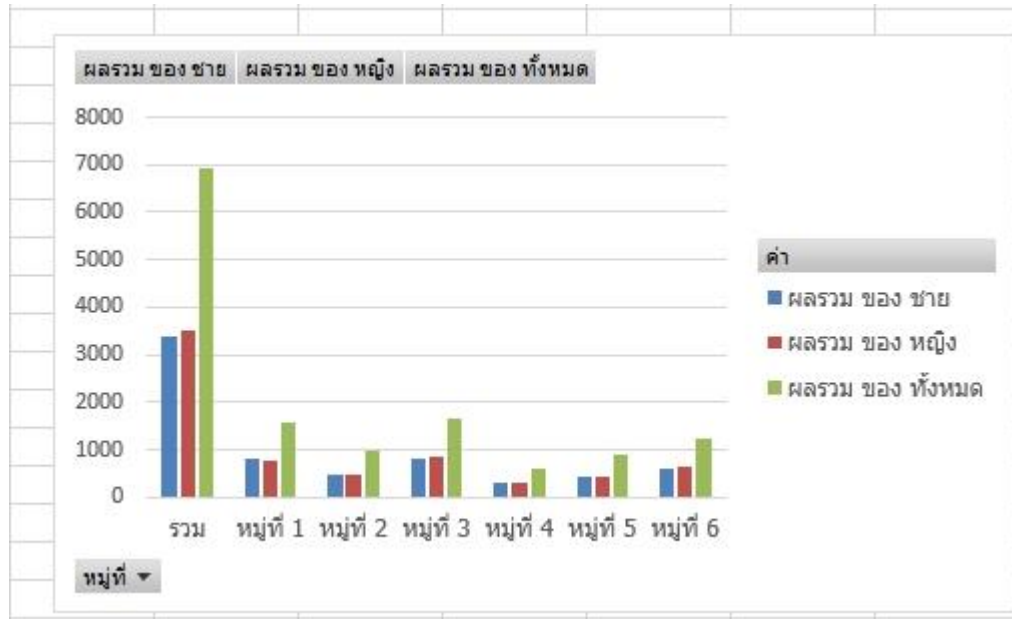
ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๖,๖๘๐ คน แบ่งเป็นเพศชายทั้งหมด ๓,๒๖๖ คน และเพศหญิงทั้งหมด ๓,๔๑๔ คน

ตารางที่ ๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน)		ทั้งหมด (คน)	ครัวเรือน (หลังคาเรือน)
		ชาย	หญิง		
๑	บ้านตะบิ้ง	๗๙๗	๗๙๓	๑,๕๙๐	๓๓๒
๒	บ้านกูแบบาเดาะ	๔๙๒	๔๗๘	๙๗๐	๒๐๑
๓	บ้านเจาะกือแย	๘๐๓	๘๔๕	๑,๖๔๘	๔๒๔
๔	บ้านแซะโมะ	๒๙๘	๒๙๙	๕๙๗	๑๔๔
๕	บ้านลานช้าง	๔๑๙	๔๔๙	๘๖๘	๑๘๑
๖	บ้านกาเยาะมาตี	๕๘๗	๖๕๖	๑,๒๔๓	๓๓๔
	รวม	๓,๓๙๖	๓,๕๒๐	๖,๙๑๖	๑,๖๑๖

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๖)

จากตารางที่ ๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี พบว่า ตำบลตะบิ้งมีจำนวนประชากรทั้งหมด ๖,๖๘๐ คน แบ่งเป็นประชากรชายรวม ๓,๒๖๖ คน และประชากรหญิงรวม ๓,๔๑๔ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๕๑๒ หลังคาเรือน โดยหมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย มีจำนวนประชากรมากที่สุดทั้งหมด ๑,๕๙๘ คน และหมู่ที่ ๔ บ้านแซะโมะ มีจำนวนประชากรน้อยที่สุดทั้งหมด ๕๙๗ คน (แสดงแผนภูมิ)

ภาพที่ ๑.๘ จำนวนประชากรตำบลตะบิ้ง ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางที่ ๑.๓ สถิติประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย) ทั้ง ๖ หมู่บ้าน ของตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ช่วงอายุ	ประชากร														
	ชาย						รวม	หญิง						รวม	ทั้งหมด
	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ชาย	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	หญิง	
๐ - ๔	๕๘	๕๙	๘๖	๒๒	๓๘	๔๙	๓๐๒	๖๐	๓๗	๕๘	๒๔	๓๒	๖๗	๒๗๘	๕๘๐
๕ - ๙	๗๒	๔๐	๖๔	๒๕	๔๐	๗๒	๓๑๓	๖๗	๓๙	๗๒	๒๔	๕๐	๖๒	๓๑๔	๖๒๗
๑๐ - ๑๔	๗๘	๓๔	๘๐	๒๕	๔๘	๖๔	๓๒๙	๖๖	๔๒	๗๒	๑๕	๔๒	๖๒	๒๙๙	๖๒๘
๑๕ - ๑๙	๗๐	๓๒	๗๓	๒๑	๓๗	๕๔	๒๘๗	๕๙	๒๙	๖๗	๒๖	๓๙	๕๙	๒๗๙	๕๖๖
๒๐ - ๒๔	๕๕	๓๗	๖๘	๓๒	๔๑	๓๓	๒๖๖	๖๗	๓๒	๘๑	๑๖	๓๑	๕๗	๒๘๔	๕๕๐
๒๕ - ๒๙	๖๗	๔๑	๖๙	๒๗	๔๓	๕๖	๓๐๓	๕๖	๓๔	๕๒	๑๘	๓๓	๔๕	๒๓๘	๕๔๑
๓๐ - ๓๔	๖๘	๔๑	๖๒	๒๓	๒๐	๓๔	๒๔๘	๕๑	๔๔	๗๓	๒๖	๓๘	๕๙	๒๘๑	๕๓๙
๓๕ - ๓๙	๕๗	๓๑	๔๑	๒๒	๓๐	๓๖	๒๑๗	๕๑	๓๓	๕๒	๒๐	๓๐	๔๐	๒๒๖	๔๔๓
๔๐ - ๔๔	๔๘	๓๐	๓๕	๑๖	๑๒	๓๕	๑๗๘	๕๕	๒๕	๔๕	๒๐	๒๕	๓๐	๒๐๐	๓๗๘
๔๕ - ๔๙	๔๓	๒๕	๕๔	๒๑	๑๘	๓๓	๑๙๔	๔๓	๒๕	๖๑	๒๐	๒๕	๓๑	๒๐๕	๓๙๙
๕๐ - ๕๔	๔๔	๑๗	๓๒	๑๕	๒๔	๒๖	๑๕๘	๓๔	๒๔	๕๘	๑๖	๓๐	๒๖	๑๘๘	๓๔๖
๕๕ - ๕๙	๓๐	๒๐	๓๘	๗	๒๘	๑๓	๑๓๖	๓๕	๑๘	๓๗	๑๖	๑๗	๒๕	๑๔๘	๒๘๔
๖๐ - ๖๔	๒๓	๒๐	๒๖	๖	๑๒	๑๕	๑๐๒	๒๕	๑๖	๓๑	๒๐	๑๙	๑๙	๑๓๐	๒๓๒

ตารางที่ ๑.๓ สถิติประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย) ทั้ง ๖ หมู่บ้าน ของตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (ต่อ)

ช่วงอายุ	ประชากร														
	ชาย						รวม	หญิง						รวม	ทั้งหมด
	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ชาย	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	หญิง	
๖๕ - ๖๙	๒๒	๖	๒๙	๙	๕	๑๗	๘๘	๑๙	๑๔	๓๐	๑๐	๑๑	๑๘	๑๐๒	๑๙๐
๗๐ - ๗๔	๙	๑๔	๒๓	๙	๑๒	๑๓	๘๐	๒๑	๑๘	๑๓	๖	๑๕	๑๓	๘๖	๑๖๖
๗๕ - ๗๙	๙	๙	๖	๑	๘	๖	๓๙	๑๐	๖	๘	๒	๙	๓	๓๘	๗๗
๘๐ - ๘๔	๗	๗	๓	๑	๙	๑	๒๘	๑๔	๙	๑๐	๓	๓	๔	๔๓	๗๑
๘๕ - ๘๙	๘	๕	๑	๔	๓	๕	๒๖	๘	๑	๑๐	๘	๗	๑	๓๕	๖๑
๙๐ - ๙๔	๔	๕	๒	๑	๒	๒	๑๖	๘	๒	๓	๓	๓	๑	๒๐	๓๖
๙๕ - ๙๙	๐	๐	๑	๓	๑	๐	๕	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๗	๑๒
๑๐๐ ปีขึ้นไป	๐	๑	๐	๑	๐	๐	๒	๐	๐	๐	๐	๑	๐	๑	๓
รวม	๗๖๒	๔๗๔	๗๙๓	๒๙๑	๔๓๖	๕๖๑	๓,๓๑๗	๗๕๑	๔๔๙	๘๓๔	๒๙๔	๔๖๑	๖๒๓	๓,๔๑๒	๖,๗๒๙

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔)

จากตารางที่ ๑.๓ สถิติประชากรแยกตามช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย) ทั้ง ๖ หมู่บ้าน ของตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ของเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ พบว่า มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๖,๗๒๙ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๓,๓๑๗ คน และประชากรหญิง ๓,๔๑๒ คน โดยสามารถสรุปประชากรตามช่วงอายุ ดังนี้

- ช่วงอายุ ๐ - ๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๕๘๐ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๓๐๒ คน และประชากรหญิง ๒๗๘ คน
- ช่วงอายุ ๕ - ๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๖๒๗ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๓๑๓ คน และประชากรหญิง ๓๑๔ คน
- ช่วงอายุ ๑๐ - ๑๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๖๒๘ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๓๒๙ คน และประชากรหญิง ๒๙๙ คน
- ช่วงอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๕๗๕ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๒๗๗ คน และประชากรหญิง ๒๙๘ คน
- ช่วงอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๕๕๐ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๒๖๖ คน และประชากรหญิง ๒๘๔ คน
- ช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๕๔๑ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๓๐๓ คน และประชากรหญิง ๒๓๘ คน
- ช่วงอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๕๓๙ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๒๔๘ คน และประชากรหญิง ๒๙๑ คน
- ช่วงอายุ ๓๕ - ๓๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๔๔๓ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๒๑๗ คน และประชากรหญิง ๒๒๖ คน
- ช่วงอายุ ๔๐ - ๔๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๓๗๘ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๑๗๘ คน และประชากรหญิง ๒๐๐ คน
- ช่วงอายุ ๔๕ - ๔๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๓๙๙ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๑๙๔ คน และประชากรหญิง ๒๐๕ คน
- ช่วงอายุ ๕๐ - ๕๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๓๔๖ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๑๓๖ คน และประชากรหญิง ๑๔๘ คน
- ช่วงอายุ ๕๕ - ๕๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๒๘๔ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๑๓๖ คน และประชากรหญิง ๑๔๘ คน
- ช่วงอายุ ๖๐ - ๖๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๒๓๒ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๑๐๒ คน และประชากรหญิง ๑๓๐ คน
- ช่วงอายุ ๖๕ - ๖๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๑๙๐ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๘๘ คน และประชากรหญิง ๑๐๒ คน
- ช่วงอายุ ๗๐ - ๗๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๑๖๖ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๘๐ คน และประชากรหญิง ๘๖ คน
- ช่วงอายุ ๗๕ - ๗๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๗๗ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๓๙ คน และประชากรหญิง ๓๘ คน
- ช่วงอายุ ๘๐ - ๘๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๗๑ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๒๘ คน และประชากรหญิง ๔๓ คน
- ช่วงอายุ ๘๕ - ๘๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๖๑ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๒๖ คน และประชากรหญิง ๓๕ คน
- ช่วงอายุ ๙๐ - ๙๔ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๓๖ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๑๖ คน และประชากรหญิง ๒๐ คน
- ช่วงอายุ ๙๕ - ๙๙ ปี มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๑๒ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๕ คน และประชากรหญิง ๗ คน
- ช่วงอายุ ๑๐๐ ปีขึ้นไป มีประชากรใน ๖ หมู่บ้านทั้งหมด ๓ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๒ คน และประชากรหญิง ๑ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ประกอบด้วยสถานศึกษา ดังนี้

๔.๑.๑ โรงเรียนระดับประถมศึกษาทั้งหมด ๔ แห่ง ได้แก่

- (๑) โรงเรียนบ้านตะบิ้ง จำนวนนักเรียนประมาณ ๒๑๒ คน
  - (๒) โรงเรียนบ้านเจาะกือแย จำนวนนักเรียนประมาณ ๔๒๔ คน
  - (๓) โรงเรียนบ้านแซะโมะ จำนวนนักเรียนประมาณ ๕๖ คน
  - (๔) โรงเรียนบ้านลานช้าง จำนวนนักเรียนประมาณ ๑๒๕ คน
- (เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖)

ที่มา : ข้อมูลจากกองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓)

๔.๑.๒ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาทั้งหมด ๔ แห่ง ได้แก่

- (๑) โรงเรียนราษฎร์ประชานุเคราะห์ จำนวนนักเรียนประมาณ ๔๕๐ คน
(เริ่มตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖)
- (๒) โรงเรียนศาสนาศึกษา จำนวนนักเรียนประมาณ ๑,๘๑๓ คน
(เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖)
- (๓) โรงเรียนบำรุงมุสลิมีน จำนวนนักเรียนประมาณ ๔๖๘ คน
(เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖)
- (๔) โรงเรียนสามารถดีวิทยา จำนวนนักเรียนประมาณ ๑,๐๑๖ คน
(เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖)

ที่มา : ข้อมูลจากกองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔)

๔.๑.๓ สถาบันปอเนาะ ๕ แห่ง

๔.๑.๔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๓ แห่ง ได้แก่

- (๑) ศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดกูแบบาเดาะ
จำนวนนักเรียนประมาณ ๓๑ คน
- (๒) ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดดารุลอิฮซาน
จำนวนนักเรียนประมาณ ๓๕ คน
- (๓) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านลานช้าง
จำนวนนักเรียนประมาณ ๔๐ คน

ที่มา : ข้อมูลจากกองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง (ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓)

๔.๑.๕ การศึกษานอกระบบ (กศน.ตะบิ้ง) ๑ แห่ง

การศึกษานอกระบบ (กศน.ตะบิ้ง) ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๔ บ้านแซะโมะ อำเภอสายบุรี

จังหวัดปัตตานี

๔.๒ สาธารณสุข

๔.๒.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตะบิ้ง ๑ แห่ง

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตะบิ้ง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

๔.๒.๒ ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน ๖ แห่ง

ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน ทั้ง ๖ แห่ง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

๔.๓ อาชญากรรม

ไม่มี

๔.๔ ยาเสพติด

จากโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระบบสมัครใจ “ศูนย์ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีผู้เสพยาเสพติดจากตำบลตะบิ้ง จำนวน ๕ ราย
ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอำเภอสายบุรี (ศป.ปส.อ.สายบุรี) (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒)

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๔.๕.๑ จ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

๔.๕.๒ รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

๔.๕.๓ ประสานการทำบัตรผู้พิการ

ตารางที่ ๑.๔ การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง ประจำปีเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ประเภท	จำนวนผู้ได้รับการช่วยเหลือ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	๖๗๘	๔๕๒,๖๐๐
เงินเบี้ยยังชีพคนพิการ	๑๗๔	๑๔๒,๘๐๐
เงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	๑	๕๐๐
รวม	๘๕๓	๕๙๕,๙๐๐

ที่มา : กองการศึกษาฯ องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒)

จากตารางที่ ๑.๔ การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง ประจำปีเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า มีผู้สูงอายุทั้งหมด ๖๗๘ ราย ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทั้งหมด ๔๕๒,๖๐๐ บาท มีคนพิการทั้งหมด ๑๓๔ คน ได้รับเงินเบี้ยยังชีพคนพิการทั้งหมด ๑๔๒,๘๐๐ บาท และมีผู้ป่วยเอดส์ทั้งหมด ๑ ราย ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ทั้งหมด ๕๐๐ บาท

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง (ทางบก, ทางน้ำ, ทางราง ฯลฯ)

ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี มีการคมนาคมทางบก ประกอบด้วย ถนนลาดยางแอสฟัลท์ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลูกรัง (แสดงดังตารางที่ ๑.๕)

ตารางที่ ๑.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับถนนลาดยางแอสฟัลท์ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนหินคลุก ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนสายทางรวม (สาย)	ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติก (สาย)	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (สาย)	ถนนหินคลุก (สาย)	ถนนลูกรัง (สาย)	หมายเหตุ
๑	บ้านตะบิ้ง	๗	-	๖	๑	-	
๒	บ้านกูแบบาเดาะ	๘	๑	๓	๒	๒	
๓	บ้านเจาะกือแย	๖	-	๔	๒	-	
๔	บ้านชะมะ	๒	-	๑	๑	-	
๕	บ้านลานช้าง	๕	๑	๓	๑	-	
๖	บ้านกาเยาะมาตี	๖	-	๔	๒	-	
รวม		๓๔	๒	๒๑	๙	๒	

ที่มา : ข้อมูลลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นของ อบต.ตะบิ้ง (ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔)

จากตารางที่ ๑.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับถนนลาดยางแอสฟัลท์ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลูกรัง ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี พบว่า ตำบลตะบิ้ง มีถนนทั้งหมด ๓๔ สาย แบ่งเป็น ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติก ๒ สาย, ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒๑ สาย และถนนหินคลุก ๙ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน แต่บางพื้นที่ภายในหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึง

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้านที่สามารถใช้งานได้ จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๓ บ้านเจาะกือแย และหมู่ที่ ๖ บ้านกาเยาะมาตี

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ที่ทำการไปรษณีย์สายบุรี ตั้งอยู่ ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ห่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ประมาณ ๕ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

๖.๑.๑ ระบบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเกษตร ปี ๒๕๖๒

ตารางที่ ๑.๖ ระบบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเกษตร ปี ๒๕๖๒ ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

หมู่ ที่	พ.ท.ถือ ครองเพื่อ การเกษตร (ไร่)	พ.ท.ทำ การเกษตร (ไร่)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร (ครัวเรือน)	แรงงานเพื่อการเกษตร (คน)			การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร (ไร่)							
				ชาย	หญิง	รวม	พ.ท.ทำนา (ไร่)	พ.ท. ปลูกไม้ผล (ไร่)	พ.ท.ปลูก ไม้ยืนต้น (ไร่)	พ.ท.ปลูก พืชไร่ (ไร่)	พ.ท. ปลูกพืชผัก (ไร่)	พ.ท.ปลูก ไม้ดอก ไม้ประดับ (ไร่)	พ.ท.รกร้าง ว่างเปล่า (ไร่)	พ.ท.อื่น ๆ (ไร่)
๑	๑,๓๔๖	๑,๒๐๔	๒๓๑	๒๗๔	๓๒๐	๕๙๔	-	๒๐๗	๓๕๖	๒๒	๑๕	-	๑๔๒	-
๒	๑,๓๙๖	๑,๓๑๑	๑๔๐	๒๐๖	๒๒๐	๔๒๖	-	๑๓๔	๙๘๗	๒๐	๑๓	-	๘๕	-
๓	๗๒๔	๗๐๔	๒๒๙	๓๒๗	๓๖๐	๖๘๗	-	๑๗๕	๔๔๘	๑๐	๘	-	๒๐	-
๔	๑,๖๔๓	๑,๓๒๓	๑๐๒	๑๓๑	๑๖๐	๒๙๑	-	๑๒๖	๘๘๘	๓๐	๑๐	-	๓๒๐	-
๕	๑,๖๖๓	๑,๔๘๓	๑๕๗	๒๒๖	๒๔๕	๔๗๑	-	๒๔๔	๓๔๙	๒๕	๒๒	-	๑๔	-
๖	๗๒๔	๗๑๐	๑๘๑	๒๗๐	๒๘๕	๕๕๕	-	๘๘	๓๘๘	๗	๑๕	-	๑๔	-
รวม	๗,๔๙๖	๖,๗๓๕	๑,๐๔๐	๑,๔๓๔	๑,๕๙๐	๓,๐๒๔	-	๙๗๔	๔,๒๑๖	๑๑๔	๘๓	-	๗๖๑	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔)

จากตารางที่ ๑.๖ ระบบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเกษตร ปี ๒๕๖๒ ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี พบว่า ในปี ๒๕๖๒ ตำบลตะบิ้งมีพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรทั้งหมด ๗,๔๙๖ ไร่ มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด ๑,๐๔๐ ครัวเรือน การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรส่วนใหญ่นำไปใช้สำหรับการปลูกไม้ยืนต้นมากที่สุด ทั้งหมด ๔,๒๑๖ ไร่ รองลงมา ได้แก่ การปลูกไม้ผล ทั้งหมด ๙๗๔ ไร่ และเป็นพื้นที่รกร้างว่างเปล่า ทั้งหมด ๗๖๑ ไร่ ตามลำดับ

๖.๑.๒ ระบบข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกพืช ปี ๒๕๖๑ ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี

จังหวัดปัตตานี

(๑) ข้าวนาปี	จำนวน	๓๕ ไร่
(๒) ยางพารา	จำนวน	๔,๒๑๖ ไร่
(๓) มะพร้าวแก่	จำนวน	๒๓๗ ไร่
(๔) ลองกอง	จำนวน	๑,๓๙๐ ไร่
(๕) ทุเรียนพันธุ์ดี	จำนวน	๑๗๒ ไร่
(๖) เงาะพันธุ์ดี	จำนวน	๑๑๑ ไร่
(๗) มังคุด	จำนวน	๓๔๓ ไร่
(๘) กล้วยน้ำว้า	จำนวน	๒๑๕ ไร่
(๙) ปาล์มน้ำมัน	จำนวน	๖ ไร่
(๑๐) ข้าวโพดรับประทานพร้อมฝัก	จำนวน	๓๑ ไร่
(๑๑) มันเทศ	จำนวน	๑๐ ไร่
(๑๒) แตงโม	จำนวน	๔๔ ไร่
(๑๓) แตงกวา	จำนวน	๒๔ ไร่
(๑๔) ถั่วฝักยาว	จำนวน	๔๓ ไร่
(๑๕) ฝักบัวจีน	จำนวน	๒๖ ไร่
(๑๖) บวบ	จำนวน	๑๖ ไร่
(๑๗) ลำไย	จำนวน	๖ ไร่
(๑๘) ถั่วลิสง	จำนวน	๒๗ ไร่

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔)

หมายเหตุ : สามารถดูข้อมูลรายละเอียดประกอบในภาคผนวก

๖.๒ การประมง

๖.๒.๑ ระบบข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๑ ตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

(๑) ปลากดเหลือง	จำนวน	๒๑๒	กระชัง
(๒) ปลาทับทิม	จำนวน	๒๖	กระชัง
(๓) ปลากะพง	จำนวน	๑๒	กระชัง

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔)

หมายเหตุ : สามารถดูข้อมูลรายละเอียดประกอบในภาคผนวก

๖.๓ การปศุสัตว์

๖.๓.๑ ระบบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการปศุสัตว์ ปี ๒๕๖๑ ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

(๑) โคเนื้อ	จำนวน	๓๘๔ ตัว
(๒) ไก่พื้นเมือง	จำนวน	๕,๗๖๖ ตัว
(๓) เป็ด	จำนวน	๑,๘๔๙ ตัว
(๔) แพะ	จำนวน	๓๘๗ ตัว
(๕) แกะ	จำนวน	๑๐ ตัว
(๖) นกกระทา	จำนวน	๒๐ ตัว
(๗) สัตว์อื่นๆ	จำนวน	๑๖๕ ตัว

โดยมีเกษตรกรขึ้นทะเบียนผู้เลี้ยงสัตว์ไว้ทั้งสิ้น ๒๙๕ ราย

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒)

หมายเหตุ : สามารถดูข้อมูลรายละเอียดประกอบในภาคผนวก

๖.๔ การบริการ

มีบริการนัดแผนโบราณ ในพื้นที่ตำบลตะบิ้งเพื่อเป็นการรักษา

๖.๕ การท่องเที่ยว

มีสระน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ ๑ แห่ง คือ สระน้ำตะบิ้ง (พรุณาขอ) ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑ บ้านตะบิ้ง สามารถปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ได้

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย

๖.๗.๑ กลุ่มออมทรัพย์	๖	กลุ่ม
๖.๗.๒ กลุ่มเกษตรกร	๓	กลุ่ม
๖.๗.๓ ศูนย์ดินปุ๋ยชุมชน หมู่ที่ ๒	๑	กลุ่ม
๖.๗.๔ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรสุแตปาเซ	๑	กลุ่ม

๖.๘ แร้งงาน

จากโครงสร้างประชากรที่จำแนกประเภทตามช่วงอายุประชากร ตำบลตะบิ้งมีโครงสร้างประชากรวัยทำงาน ช่วงอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี ทั้งหมด ๔,๐๐๑ คน แบ่งเป็นประชากรชาย ๑,๙๓๙ คน และแบ่งเป็นประชากรหญิง ๒,๐๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๘๐ ของประชากรทั้งหมด (รายละเอียดดังตารางที่ ๑.๒) โดยส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานภาคการเกษตร

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชน หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของประชากรทั้งหมด

๗.๑.๑ มัสยิดในเขตตำบลตะบิ้ง จำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่

(๑) มัสยิดนูรุลมุตตากีน	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๑ ตำบลตะบิ้ง
(๒) มัสยิดนูรุลฟาลาะห์	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๒ ตำบลตะบิ้ง
(๓) มัสยิดนูรุลว็ฮะห์ลาคอ	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๒ ตำบลตะบิ้ง
(๔) มัสยิดดารุลนาอีม	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๒ ตำบลตะบิ้ง
(๕) มัสยิดดารุลอิฮซาน	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง
(๖) มัสยิดมิฟตาฮุลยันนะห์	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง
(๗) มัสยิดแซะโมะ	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๔ ตำบลตะบิ้ง
(๘) มัสยิดอิบาดุเราะห์มาน	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๕ ตำบลตะบิ้ง
(๙) มัสยิดกาเนะ	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๕ ตำบลตะบิ้ง
(๑๐) มัสยิดดารุลอีมาม	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง

๗.๑.๒ สุเหร่าในเขตตำบลตะบิ้ง จำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่

(๑) สุเหร่าจือแร	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๑ ตำบลตะบิ้ง
(๒) สุเหร่าปาแดบอลา	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง
(๓) สุเหร่าบ่ารุงมุสลิมิน	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง
(๔) สุเหร่าบาโงกือยิ	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง
(๕) สุเหร่าชายะ	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง
(๖) สุเหร่าตุกู	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๔ ตำบลตะบิ้ง
(๗) สุเหร่าบือแนแตยอ	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๕ ตำบลตะบิ้ง
(๘) สุเหร่าบือแนยามู	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๕ ตำบลตะบิ้ง
(๙) สุเหร่าบือแนกูแจ	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง
(๑๐) สุเหร่าบาโงอาลี	ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๖ ตำบลตะบิ้ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๗.๒.๑ การถือศีลอด เป็นหลักปฏิบัติที่ชาวมุสลิมจำเป็นต้องปฏิบัติ (การถือศีลอด) ในเดือนรอมฎอนตลอดระยะเวลา ๑ เดือน มุสลิมที่มีอายุเข้าเกณฑ์ศาสนบัญญัติ จะต้องงด การกิน การดื่ม การร่วมประเวณี ตลอดจนทุกอย่างที่เป็นสิ่งต้องห้าม ตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตกดิน คนที่ถือศีลอดจึงต้องสำรวมทั้งกาย วาจา และใจ เพราะเดือนรอมฎอนเป็นเดือนที่มีเกียรติยิ่งของศาสนาอิสลาม

๗.๒.๒ วันตรุษอีดิลฟิตรี หรือที่นิยมเรียกว่า “วันรายอออกบวช” เพราะหลังจากที่ชาวมุสลิมถือศีลอดมาตลอดในเดือนรอมฎอน ก็จะถึงวันออกบวช ตอนเช้าจะมีการทำละหมาดร่วมกันที่มัสยิด ทุกคนจะแต่งกายด้วยผ้าที่ใหม่ สะอาด สวยงาม และมีการจ่ายที่เรียกว่า “ชะกาตฟิตเราะฮ์”

๗.๒.๓ วันตรุษอีดิลอัฎฮา หรือวันรายออฮัจยี เนื่องจากชาวมุสลิมทั่วโลกเริ่มประกอบพิธีฮัจยี ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย จะมีการทำกุฮาน หรือเชือดสัตว์ เป็นอาหารแก่เพื่อนบ้าน และคนยากจน เพื่อขัดเกลาจิตใจให้เป็นผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์

๗.๒.๔ ประเพณีอาซูรอ การกวนข้าวอาซูรอ (ขนมอาซูรอ) เป็นประเพณีท้องถิ่นของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ คำว่า อาซูรอ เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า การผสม การรวมกัน คือการนำสิ่งของที่รับประทานได้หลายสิ่งหลายอย่างมากรวมกัน มีทั้งชนิดคาวและหวาน การกวนข้าวอาซูรอจะใช้คนในหมู่บ้านมาช่วยกันคนละไม้คนละมือ เพื่อความสามัคคีและสร้างความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อันมีผลต่อการอยู่ร่วมกันของสังคมอย่างมีความสุข ก่อนจะแจกจ่ายให้รับประทานกัน เจ้าภาพจะเชิญบุคคลที่นับถือของชุมชนขึ้นมากล่าวขอพร (ดูอา) ก่อน จึงจะแจกให้คนทั่วไปรับประทานกัน (วัฒนธรรมภาคใต้)

๗.๒.๕ งานวันเมาลิด คำว่า “เมาลิด” เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า วันประสูติของท่านนบี มุฮัมมัด (ช.ล.) ตรงกับวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนรอบีอุลอาวัล (ประมาณวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๑๑๑๓) ณ นครเมกกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เป็นวันแห่งการเฉลิมฉลองคล้ายวันเกิดของท่านศาสดามุฮัมมัด ในวันดังกล่าวชาวมุสลิมจะได้จัดงานถวายความรำลึกถึงท่านศาสดามุฮัมมัด ในพิธีจะมีการนำประวัติของท่านศาสดามากล่าวถึงเป็นโวหารสดุดี มีทั้งการกล่าวด้วยร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งจะใช้หนังสืออัล - บัร - ซันญี ในการอ่าน วัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่เกียรติคุณท่านศาสดาผู้มีพระคุณและแสดงความกตเวทิตาคุณ และประหนึ่งเพื่อสอนให้เยาวชนได้รู้จักบุคคลสำคัญทางศาสนา นอกจากนี้ยังมีการอ่านคัมภีร์อัล - กุรอาน การอ่านดูอาห์ขอพรจากองค์อัลเลาะห์ เมื่อเสร็จพิธีทางศาสนาแล้วก็จะมีการทำบุญเลี้ยงกันที่มัสยิดหรือที่บ้าน ปัจจุบันมีการจัดวันเมาลิดรวมกันเป็นระดับตำบล อำเภอ หรือจังหวัด เรียกว่า งานเมาลิดกลาง มีการประกวดการอ่านพระคัมภีร์อัลกุรอาน และแสดงปาฐกถาธรรม กล่าวถึงผลงานและคุณธรรมของท่านนบี มุฮัมมัด

การถือศีลอด

วันตรุษอิดิลฟิตรี หรือ “วันรายอ ออกบวช”

ประเพณีอาซูรอ การกวนข้าวอาซูรอ(ขนมอาซูรอ)

งานวันเ

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๗.๓.๑ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น คือ

- (๑) ศูนย์ดินปุ๋ยชุมชน ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๒ ตำบลตะบิ้ง
- (๒) กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรกรอูเตปาเซ ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๓ ตำบลตะบิ้ง

๗.๓.๒ ภาษาถิ่น คือ

- (๑) ภาษาเมืองมลายู

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๗.๔.๑ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ

- (๑) ผ้าคลุมสตรี
- (๒) ผลไม้ตามฤดูกาล เช่น ลองกอง ทุเรียน

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

๘.๑.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่

(๑) แม่น้ำ	๑	สาย
(๒) คลอง	๑	สาย
(๓) ลำห้วย	๔	สาย

๘.๑.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น ได้แก่

- (๑) ระบบประปาหมู่บ้าน
- (๒) สระน้ำ

๘.๒ ป่าไม้

ไม่มี

๘.๓ ภูเขา

ไม่มี

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ภาพที่ ๒.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑.๑.๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกराชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด และประเด็นการพัฒนาประกอบด้วย

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ โดยพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้ตระหนักและมีส่วนร่วมเรื่องความมั่นคง พัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ พัฒนาและเสริมสร้างการเมืองของประเทศให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล และการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกป้องกันและขจัดสาเหตุปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง โดยแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน ติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นใหม่ สร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง รวมทั้งรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ โดยพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาและฝึกพลอำนาจแห่งชาติ ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติ ทุกรูปแบบ และทุกระดับ รวมทั้งพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ โดยการพัฒนาและรักษาคุณภาพสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ

เสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค รวมทั้งการร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยการพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เผื่อระวัง แจ้งเตือน ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑.๑.๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราความสำเร็จทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน และประเด็นการพัฒนาประกอบด้วย

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ รวมทั้งอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไว้รอยต่อ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และรักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขัน และมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๑.๑.๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครบด้านและสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้งานเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง และประเด็นการพัฒนาประกอบด้วย

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม โดยปลูกฝังผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว บูรณาการผ่านการเรียนการสอน สร้างความเข้มแข็งในสถาบันศาสนา ใช้ชุมชนเป็นฐานในการปลูกฝัง ค่านิยมและวัฒนธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ช่วงวัยแรงงาน และช่วงวัยผู้สูงอายุ

(๓) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ ๒๑ โดยปรับระบบการเรียนรู้และพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เปลี่ยนโฉมเป็นครูยุคใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในประชาคมโลก รวมทั้งวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้แพลตฟอร์ม

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาที่หลากหลาย โดยพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อต่าง ๆ สร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนที่เหมาะสม สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ ดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี โดยสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ ป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ รวมทั้งให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการ

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าและพัฒนาประเทศ โดย
ส่งเสริมการออกกำลังกายให้กลายเป็นวิถีชีวิต ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย
รวมทั้งส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

๑.๑.๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการสังคม มี
เป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม
ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อ
ส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การ
เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งใน
มิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำ
ประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการ
ที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง และประเด็นการพัฒนาประกอบด้วย

(๑) ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
ฐานราก ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุม ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้า
ช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาส สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงสาธารณสุขและการศึกษา
รวมทั้งสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

(๒) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยพัฒนา
ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ของแต่ละกลุ่มจังหวัด จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่ปลอดภัย ตอบสนองต่อสังคมสูงวัย
และการขยายตัวของเมือง ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบ
และกลไกการบริหารในระดับภูมิภาคและจังหวัด สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี
และนวัตกรรม รวมทั้งการพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมที่เข้มแข็งแบ่งปัน ไม่ทิ้งกันและมี
คุณธรรม รองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน วิชาการ ประชา
สังคม และประชาชน ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ และบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ
และสื่อสร้างสรรค์

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการ
จัดการตนเอง โดยส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีความสามารถในการวางแผนชีวิต
สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและพึ่งพากัน สร้าง
การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตย รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๑.๑.๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายเกี่ยวข้องได้ เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโต ร่วมกัน ไม่ว่าจะผ่านทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความ สมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง และประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

(๑) สังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว อนุรักษ์และฟื้นฟูความ หลากหลายทางชีวภาพ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจชีวภาพ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

(๒) สังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดยปรับปรุง ฟื้นฟู สร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง ฟื้นฟูชายหาดท่องเที่ยวมีการจัดการชายฝั่งแบบองค์รวม เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทาง ทะเล รวมทั้งพัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) สังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การ ลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและเอกชนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ปรับตัวเพื่อลดความสูญเสีย ภัยจากภัยธรรมชาติ รวมทั้งสร้างระบบรับมือต่อโรคเกิดใหม่และเกิดซ้ำ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตร และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยสงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ตามลักษณะทางภูมินิเวศ จัดการมลพิษและเคมีภาค เกษตร รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน และเสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัย สิ่งแวดล้อม

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตร โดยการพัฒนาความมั่นคงทาง พลังงานและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การพัฒนา ความมั่นคงด้านการเกษตร พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้ง ระบบ

(๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศไทย โดยส่งเสริมคุณลักษณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของคนไทยต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาเครื่องมือกลไกและระบบยุติธรรม และระบบ ประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม รวมทั้งจัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มี เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยืดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและ ประโยชน์เพื่อส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงาน

ของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับปรุงวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม และประเด็นการพัฒนาประกอบด้วย

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดยบริการสาธารณะได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และเชื่อมโยงการบริการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ และมีระบบการเงินการคลังสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดยภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งกระจายอำนาจสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่น

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย โดยมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบท และพัฒนาระบบและปรับวิธีการปฏิบัติงานที่ทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดยเป็นคนดีและเก่ง มีค่านิยมทำงานเพื่อประชาชน และการบริหารกำลังคนมีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยปราบปรามอย่างเด็ดขาด เป็นธรรม ตรวจสอบได้ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ บุคลากรยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งความร่วมมือจากประชาชนและภาคี

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดยมีกฎหมายที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง กฎหมายรอบคอบ แก้ปัญหาตรงจุด มีการทบทวนให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งการบังคับใช้มีความเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดยปฏิบัติอย่างเท่าเทียม มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน มีบทบาทเชิงรุกในการค้นหาความจริง ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน รวมทั้งพัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการประกาศใช้ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนหลัก เพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำ คำของบประมาณ รายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ผ่านมา จึงกำหนดประเด็นการพัฒนาประเทศในภาพกว้างที่ต้องครอบคลุมทุกมิติ เพื่อให้ หน่วยงานภาครัฐทุกระดับ สามารถเชื่อมโยงภารกิจและจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำของบประมาณให้ อยู่ภายใต้กรอบการสนับสนุน เป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ดังนั้น จุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาจึงมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อ มุ่งหมายให้ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนการพัฒนาของแต่ละมิตินำไปสู่การบูรณาการผลรวมที่ สนับสนุนการดำเนินงานซึ่งกันและกัน และส่งผลให้ประเทศบรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ที่กำหนดขึ้นภายใต้ แผนพัฒนาฯ ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นมา รูปแบบการจัดทำแผนเพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศได้มีการปรับเปลี่ยน ไปอย่าง มีนัยสำคัญ โดยมาตรา ๖๕ ภายใต้หมวดแผนนโยบายแห่งรัฐ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ ชาติเป็น เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผน ต่าง ๆ และกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดัน ร่วมกัน ไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ไปสู่ การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบนั้น ยุทธศาสตร์ชาติซึ่งเป็นแผนระดับที่ ๑ จะ ทำ หน้าที่เป็น กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในภาพรวมที่ครอบคลุมการสร้างสรรค์ระหว่างการพัฒนา ประเทศด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุก ภาคส่วน โดยมีแผนระดับที่ ๒ เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ

ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทำหน้าที่ ในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ โดยคำนึงถึง ประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามระหว่างยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน แผนการปฏิรูปประเทศ ทำหน้าที่เป็นแผนที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยน แก้ไขปัญหา อุปสรรคเร่งด่วนเชิงโครงสร้าง กลไก หรือกฎระเบียบ เพื่อให้รากฐาน

การพัฒนาภายในประเทศมีความเหมาะสม เท้าทันกับบริบทการพัฒนาที่ประเทศต้องการ มุ่งเน้น ขณะที่ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินงานป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือ ระวังภัยภัยคุกคามเพื่ออำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ และมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่เป็น แผนระบุทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ประเทศควรให้ ความสำคัญและมุ่งดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติโดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ให้สอดคล้อง ปรับตัวเข้ากับเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป โดยระบุทิศทาง การพัฒนาอย่างชัดเจน ส่งผลให้การพัฒนา ประเทศตั้งแต่ระดับทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนกลยุทธ์และกลไกในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ มีความเชื่อมโยงกันทุกระดับ และจะเป็นพลังในการนำพาประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญนอกเหนือจากที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติจะยังคงได้รับการเน้นย้ำให้ความสำคัญและขับเคลื่อนผ่านแผนระดับ ๒ อื่น ๆ ที่อยู่ในระนาบเดียวกันโดยแผนระดับที่ ๒ ทั้ง ๔ แผน จะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติในแผนระดับที่ ๓ ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ระบุการดำเนินงานภายใต้แผนงาน โครงการที่มีความชัดเจนตามภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อที่จะสนับสนุนให้แผนระดับที่ ๒ และยุทธศาสตร์ ชาติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้บนความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของแผนทุกระดับ

ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สามารถระบุทิศทางและประเด็นการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีที่สองของ ยุทธศาสตร์ชาติ จึงจำเป็นต้องมีการปรับกระบวนการตัดสินใจในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้นและบรรลุผลภายในช่วงเวลาของแผน ให้สามารถชี้ชัดถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศไทย ต้องการดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายย่อยในมิติที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านที่ต้องเร่งดำเนินการหรือต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผล สามารถเสริมสร้างให้ประเทศสามารถปรับปรุงจุดอ่อนลดข้อจำกัดที่มีอยู่เดิม และพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับพลวัตและเงื่อนไขใหม่ของโลกเพื่อให้ประเทศไทยสามารถเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงความไม่แน่นอน และความซับซ้อนที่มากขึ้นของโลกยุคใหม่

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้ถูกจัดทำขึ้น ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น โดยเริ่มต้นจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์แนวโน้ม พร้อมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อประเมิน ความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาประเทศไทยภายใต้บริบทเงื่อนไขข้อจำกัดที่ประเทศไทยต้องเผชิญ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยพิจารณาองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศในมิติด้านต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงหรือเป็นองค์ประกอบของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติอย่างรอบด้าน ก่อนนำมาสู่การกำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้นดำเนินงานให้บรรลุผล ในระยะของแผนพัฒนาฯ เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนและสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ประเทศไทยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัด ของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของ บริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงทีด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศในระยะของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้าง

การเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่าง เต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดย

อยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด

เป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๓.๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓.๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๓.๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับ การผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๓.๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๓.๒ หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมายเหตุ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการ

หมายเหตุการพัฒนา ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบทันได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมายเหตุพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมายเหตุ การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึง ปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมายความว่าแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

แผนกลยุทธ์รายหมวดหมู่

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่
- เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร
- เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

- เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่
- เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น
- เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการ

กระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล ของอาเซียน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ คริวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็น

สำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อ การ

เปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย

และสามารถ สร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค (แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน)

ภาพที่ ๒.๒ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน

(๑) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม”

(๒) วัตถุประสงค์

(๒.๑) เพื่อพัฒนาระดับการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค

(๒.๒) เพื่อพัฒนาเมืองชายแดน (สุโขทัย-ลพบุรี และเบตง) ให้เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยวของภาค

(๒.๓) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านรายได้ การศึกษา และสาธารณสุข และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

(๓) เป้าหมาย

(๓.๑) อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดนขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๓.๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ชายแดนลดลง

(๔) ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน	๘๒.๔๒๑ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ ๐.๘๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐๒
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ชายแดน ลดลง	๐.๔๔๕ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕	ลดลง ต่ำกว่า ๐.๔๔๕

หมายเหตุ ค่าเป้าหมายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (GRP) ภาค คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๕.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต

(๕.๑.๑) ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้ ชายแดน	๔๕,๕๖๗ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ ๒.๖๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาคใต้ชายแดน	๖,๗๒๖.๘๓ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ขยายตัว ร้อยละ ๐.๘๘	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖

หมายเหตุ ค่าเป้าหมายประเทศ GRP ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

(๕.๑.๒) แนวทางพัฒนา

๑) พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไม้ผล โดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการปลูก การบำรุงรักษา พัฒนาสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต และการเก็บเกี่ยวผลผลิต รวมทั้งการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลผลิต ประกอบด้วย

๑.๑.๑) ยางพารา ผลิตภัณฑ์ยางขึ้นต้น ขึ้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครฟ และยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนอุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรางรถไฟ และยางรองคอสพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน ถุงมือยาง ถุงยางอนามัย และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางที่มีดีไซน์ที่ทันสมัยและมีมูลค่าสูง

๑.๑.๒) ปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจปาล์มน้ำมันของกลุ่มสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร ส่งเสริมการจัดตั้งอุตสาหกรรมโอเลเคมีคอลขึ้นต้นและขึ้นปลาย แปรรูปปาล์มน้ำมันครบวงจร เพื่อรองรับผลผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

๑.๑.๓) มะพร้าว การพัฒนาและสนับสนุนการปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี โดยขยายพื้นที่ปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี ทั้งมะพร้าวน้ำหอม และมะพร้าวผลแก่ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการแปรรูปมะพร้าว อาทิ มะพร้าวน้ำหอมกระป๋อง น้ำกะทิสด และกะทิกระป๋อง จำหน่ายเพื่อการบริโภคในประเทศและส่งออก รวมทั้งส่งเสริมการทำน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น เพื่อใช้ในธุรกิจสปา และเครื่องสำอาง

๑.๑.๔) ไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) ส่งเสริมการผลิตทุเรียนพันธุ์ดีในพื้นที่ จังหวัดยะลา โดยเฉพาะพันธุ์หมอนทอง ชะนี และก้านยาว และส่งเสริมการปลูกทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองที่มีรสชาติโดดเด่นและเป็นที่ต้องการของตลาด และลองกองพันธุ์ดีของจังหวัดนราธิวาส ให้ผลผลิตมีคุณภาพได้ มาตรฐานการส่งออก โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตตั้งแต่ระบบการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว ระบบ การคัดแยกคุณภาพ (Food Processing Technology) พัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน มีระบบโลจิสติกส์ ทั้ง Cool Chain และ Cold Chain ในการเก็บรักษาผลผลิต และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า รวมทั้งการพัฒนา Young Farmer ให้เป็น Smart Farmer ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการฟาร์มและมี ศักยภาพด้านการตลาดที่เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายโดยตรง และการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจและ SMEs จำหน่ายผ่านระบบการตลาดออนไลน์ (E – Commerce) และส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๒) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร พัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร โดยเฉพาะ ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงราคาและศูนย์กลางการซื้อขายในพื้นที่ โดยพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งซื้อขายทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าทั้ง ระบบ Online และ Offline

๑.๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรรายย่อยปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เป็นเกษตรปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด ร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาค (ยางพาราและปาล์ม น้ำมัน) และการทำปศุสัตว์ การสร้าง เครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความ ผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและการบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็น ระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออก และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี และนราธิวาส โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการ จัดการฟาร์ม (Good Agriculture Practice : GAP และ Code of Conduct : CoC) รวมทั้งกระบวนการ ผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนการ พัฒนาระบบตลาด รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายและได้มาตรฐานสามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญให้กับภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ ตอบสนองต่อตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาหาร สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุ์กรรมดีและ กระจายพันธุ์ดีไปยังเกษตรกร การส่งเสริมและขยายการเลี้ยงไก่เบตง โคเนื้อ และแพะ ให้เพียงพอต่อ การบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงชำแหละที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัย และส่งเสริมการแปรรูป

ผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม อาทิ นมแพะพาสเจอร์ไรส์ ไอศกรีม และเครื่องสำอาง รวมทั้งสนับสนุนการเลี้ยงปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตมุสลิมให้เป็นวัตถุดิบสำหรับแปรรูปที่ได้มาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากลเพื่อบริโภคในท้องถิ่นและส่งออก

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และการส่งเสริมการทำธุรกิจการเกษตรแบบครบวงจร มีการเชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ และบริหารจัดการร่วมกันในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิต และร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนสร้างและพัฒนาองค์กร สถาบันเกษตรกรและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต และเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ เกษตรแม่นยำ เพื่อลดความเสียหายจากภัยพิบัติ และความเสียหายกรณีเกิดโรคระบาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึงเพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนในระบบฐานราก รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และการพัฒนาความเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวพระราชรัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีฐานชีวภาพ และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร โดยการส่งเสริมการนำผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา อาทิ การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในการผลิตสินค้าเกษตร การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปสินค้าเกษตรโดยการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อรักษาคุณภาพสินค้า รวมทั้งการสร้างผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่หลากหลาย

๖) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะสินค้าที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม ในการผลิตบรรจุภัณฑ์ การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้า เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างตราสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ อาทิ ไก่เบตง และปลาภูเขา รองรับการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นต้น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และส่งออกไปยังตลาดโลก

๗) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปปาล์ม น้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปลอดภัยและสาธารณสุขในพื้นที่

นิคมอุตสาหกรรมหนองจิกและนิคมอุตสาหกรรมบานา ส่งเสริมการประมงและการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงิน และการคลัง

๘) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจและสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบระบบน้ำในลุ่มน้ำหลัก และพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำของภาค (ลุ่มน้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี และลุ่มน้ำบางนรา) พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบกักเก็บน้ำและระบบกระจายน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย รวมทั้งจัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดเหมาะสมสำหรับการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่เพื่อการอุปโภคบริโภคอุตสาหกรรมและการเกษตร รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำเพื่อกระจายประโยชน์ที่เป็นธรรมให้กับทุกภาคส่วน

๙) สนับสนุนการปรับปรุงท่าเทียบเรือปัตตานีให้มีมาตรฐาน สามารถรองรับการขนส่งสินค้า Feeder ไปยังท่าเรือของมาเลเซียและอินโดนีเซียได้ ปรับปรุงร่องน้ำเพื่อรองรับเรือขนาดใหญ่สำหรับท่าเรือปัตตานีและท่าเรือจังหวัดนราธิวาส การก่อสร้างคันกันคลื่น พัฒนาระบบการให้บริการด้านการขนส่งทางเรือและระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการใช้ท่าเรือในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการบริหารจัดการท่าเรือแบบมีส่วนร่วมจากชุมชนโดยรอบในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการเดินทางเรือสินค้าตามแนวชายฝั่งมีการเติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑๐) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิตและบริการในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากฐานทรัพยากรการเกษตร และทรัพยากรชีวภาพ รวมทั้งการจัดการทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองสู่ไฮงโก-ลก และเมืองเบตง ให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน

(๕.๒.๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
รายได้การท่องเที่ยวภายใต้ชายแดน	๖,๔๖๙.๓๔ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ขยายตัว ร้อยละ ๑๑.๗๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐
มูลค่าการค้าภาคใต้ชายแดน	๗,๕๕๕.๖๕ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ หดตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕.๖๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕๐

(๕.๒.๒) แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด้านชายแดนให้เพียงพอและได้มาตรฐาน รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงเข้าสู่ด่านให้มีมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการขนส่งระหว่างประเทศ จัดระเบียบการใช้พื้นที่บริเวณด้านชายแดน ชุมชนและพื้นที่หลังด่านให้เหมาะสม อาทิ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโล-ลกบริเวณเนชายแดนสุโข-ลกและด่านชายแดนตากใบ และเร่งรัดการก่อสร้างด่านชายแดนบูเก๊ะตา รวมทั้งการจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการขยายด่านในอนาคต

๒) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและมีมาตรฐานทั้งทางบก และทางอากาศ อาทิ

๒.๑) ทางบก พัฒนาโครงข่ายถนนสายหลัก สายรอง และการขนส่งทางรางให้มีมาตรฐาน และมีความปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการขนส่งสินค้าได้ทุกระบบ อาทิ สายนราธิวาส-สุโข-ลก สายเมืองยะลา-เบตง รวมทั้งพัฒนาและสร้างความร่วมมือในการเชื่อมโยงการเดินทาง การขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยวจากสถานีรถไฟสุโข-ลก เชื่อมต่อไปยังประเทศมาเลเซีย และวางระบบการกำกับดูแลการขนส่งให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

๒.๒) ทางอากาศ ปรับปรุงท่าอากาศยานนราธิวาส และการก่อสร้างสนามบินเบตงให้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย รองรับปริมาณความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศและสนับสนุน

การพัฒนาเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งชายแดน และการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเบตงกับแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ตอนในของภาค เมืองเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน (ปีนัง โกตาบารู รัฐกลันตัน) และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงของประเทศ

๓) พัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค โดยการจัดทำแผนแม่บทเชิงพื้นที่เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพียงพอกับความต้องการของประชาชน สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนการต่อยอดการพัฒนาฐานเศรษฐกิจเดิม ได้แก่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุตสาหกรรม การเกษตรครบวงจรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งวางแผนการสงวนและเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อให้เป็นเมืองนำอยู่ เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ สามารถลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่ม เพื่อเตรียมพร้อมจังหวัดยะลาให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาค ในช่วงปีที่ ๑๖ – ๒๐

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย ควบคู่กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดเก็บข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพโดยเฉพาะชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นอย่างเป็นระบบ เพื่อลดอัตราการถูกคุกคามของสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้จะสูญพันธุ์ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยเน้นการส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ใช้ความโดดเด่นของสังคมพหุวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเมืองเก่า จังหวัดปัตตานี เมืองเก่า จังหวัดยะลา และเมืองเก่า จังหวัดนราธิวาส การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่ศูนย์ศึกษาและเรียนรู้ธรรมชาติระดับประเทศ (ป่าฮาลา-บาลา) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พัก มัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค และประเทศเพื่อนบ้าน (เบตง-ปีนัง) (สุโหงโกลก – โกตาบารู รัฐกลันตัน)

๕) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดนและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องการท่องเที่ยว อาทิ การบำบัดรักษาทางการแพทย์ด้วยสมุนไพรและน้ำพุร้อน (อำเภอเบตง) โดยพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการให้บริการสู่สากลที่คำนึงถึงความสะอาด สวยงาม และมาตรฐานสุขอนามัย บริการด้านการศึกษา และศูนย์ดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ (Nursing Home Care) รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดน (เบตง) เมือง การค้าชายแดน (สุโหงโกลก) โดยพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐาน อาทิ ไฟฟ้าที่เพียงพอ และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด สนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุนความปลอดภัยนักท่องเที่ยว สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจบริการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่คุณค่า รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน โดยการจัดหาที่ดินรองรับการพัฒนาการค้าชายแดน และการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรเมืองชายแดน และกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการ

๗) เร่งรัดการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษราวีวาสให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของภาค เพื่อรองรับการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ รวมทั้งโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งระบบถนน ระบบราง รวมทั้งทางน้ำและทางอากาศกับพื้นที่โดยรอบและประเทศเพื่อนบ้าน และระบบจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการลงทุน การให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมีใช้ภาษีในระดับเหมาะสมเพื่อจูงใจให้นักลงทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

(๕.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

(๕.๓.๑) ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ - ๒๕๖๕
สัดส่วนคนจน ภายใต้ชายแดน	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๒.๗๗ สัดส่วนคนจนเฉลี่ย ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๓๐.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๙.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๘.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๘.๐๐
อัตราการว่างงาน ภายใต้ชายแดน	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๒.๗ อัตราการว่างงาน เฉลี่ย ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ร้อยละ ๑.๖๗	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒.๐๐

(๕.๓.๒) แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ ทั้งทักษะฝีมือ ทักษะด้านเทคโนโลยี และทักษะด้านภาษาเพื่อรองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนาทักษะแรงงานที่ขาดแคลนในพื้นที่เพื่อทดแทนการนำเข้า

แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ การจัดตั้งศูนย์ฝึกแรงงานประมง สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงาน สำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่ และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยสนับสนุนการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ โดยสร้างโอกาสในการเรียนระดับอาชีวศึกษาที่มีการพัฒนาทักษะการทำงานพร้อมการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง สำหรับอุตสาหกรรม New Growth Engine เพื่อรองรับอุตสาหกรรมไทยแลนด์ ๔.๐ และสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพทุกระดับ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่ทันสมัย อาทิ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction : CIA) บทเรียนออนไลน์ E – learning หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ Electronic Book : E – Book ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น เพื่อยกระดับการศึกษา ขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในชุมชน รวมทั้งการพัฒนาศูนย์เรียนรู้นอกระบบและตามอรัยาศัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่ให้สามารถพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพของชุมชน และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต

๓) ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกวัย โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดโรค การให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์และทักษะการเลี้ยงดูทารก เพื่อป้องกันและลดอัตราการตายของมารดาและทารกหลังการคลอดในพื้นที่ การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของสถานพยาบาลในชุมชน พัฒนาระบบบริการปฐมภูมิให้มีคุณภาพและเชื่อมโยงถึงชุมชนและครัวเรือน พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินและระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการขยายการให้บริการ การสนับสนุนกิจกรรมสุขภาพให้กับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ด้านการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนให้กีฬาเป็นวิถีชีวิต รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมสูงวัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค ตลอดจนถ่ายทอดองค์ความรู้และส่งเสริมการรักษาโรคโดยใช้แพทย์ปัจจุบัน ควบคู่กับการพัฒนาการแพทย์ทางเลือกที่ใช้ภูมิปัญญาแพทย์พื้นบ้าน และการจัดตั้งศูนย์ผลิตสมุนไพรของภาคเพื่อพัฒนาพืชสมุนไพรของท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานผลิต อาทิ ขมิ้นชัน มะขามแขก ชุมเห็ดเทศ เถาวัลย์เปรียง และเพชรสังฆาต เป็นต้น

๔) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกภาครัฐ ในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E – commerce) การพัฒนาการท่องเที่ยววิถี โดยดึงภูมิปัญญาชุมชน วิถีชีวิต ต่อยอดการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นของฝากที่ระลึก เชื่อมโยงการท่องเที่ยววิถีชุมชนของแต่ละท้องถิ่น เพื่อ

สร้างงาน เพิ่มรายได้ รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน และลดต้นทุนการผลิต

๕) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข อนุรักษ์ และรักษาอัตลักษณ์ วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางศาสนาเพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาคใต้

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด : แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ฉบับทบทวน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

“เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียนบนพื้นฐานความเข้มแข็งของชุมชน”

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มุ่งเน้นในการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ๔ ประเด็น ประกอบด้วย

เกษตรก้าวหน้า ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดยอาศัยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล เป็นต้น ซึ่งในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดจะเป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปที่สำคัญ โดยการส่งเสริมและวิจัยเพื่อคิดค้นนวัตกรรม พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

การค้าชายแดน หลังปี ๒๕๖๕ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดจะขยายตัว โดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด่านชายแดนไทย – มาเลเซีย เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเมืองชายแดน โดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการขนส่งและการค้าทั้งในและนอกประเทศ เพื่อดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

การท่องเที่ยว หลังปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในระดับประเทศและอาเซียน การบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย

ความเข้มแข็งของชุมชน อัตลักษณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน คือ การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้น การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจึงมุ่งเน้นที่การพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ทั้งในด้านทักษะฝีมือแรงงาน การยกระดับคุณภาพการศึกษา การขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาสุขภาพของ

คนทุกวัย การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการสร้างความเข้าใจและการยอมรับ เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

๓.๒.๒ จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
- ๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดนเมืองต้นแบบ
- ๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
- ๔) ชุมชนเข้มแข็งบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					หมายเหตุ
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	อัตราการขยายตัวค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด เฉลี่ยปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ ร้อยละ ๑.๕ (มูลค่าเฉลี่ย ๕ ปี ๑๓๖,๐๘๒ ล้านบาท)	-	ร้อยละ ๑.๕ (๑๓๘,๑๒๓ ลบ.)	ร้อยละ ๒.๐ (๑๓๘,๘๐๓ ลบ.)	ร้อยละ ๒.๕ (๑๓๙,๔๘๔ ลบ.)	ร้อยละ ๓ (๑๔๐,๑๖๔ ลบ.)	ร้อยละ ๓

หมายเหตุ : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๕๖๐

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการตลาด

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					หมายเหตุ
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
เพิ่มผลิตภาพสินค้าและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าด้านเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑	อัตราการขยายตัวค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด เฉลี่ยปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ ร้อยละ -๒.๕๐ (มูลค่าเฉลี่ย ๓ ปี ๔๔,๙๖๖.๖๗ ล้านบาท)	-	ร้อยละ - ๑.๖๒๕ (๔๔,๒๓๕.๙๖ ลบ.)	ร้อยละ ๐.๗๕ (๔๔,๖๒๘.๗๕ ลบ.)	ร้อยละ ๐.๑๒๕ (๔๕,๐๒๒.๘๗ ลบ.)	ร้อยละ ๑ (๔๕,๔๖๑.๓๓ ลบ.)	ร้อยละ ๑

หมายเหตุ : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ เฉลี่ยปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

(๑.๑) แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

(๑.๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว ไม้ผล พืชสมุนไพร ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและการบริหารจัดการที่ดี)

(๑.๑.๒) พัฒนาเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการในลักษณะการรวมกลุ่ม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๑.๑.๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตร โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๑.๑.๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร

(๑.๑.๕) ส่งเสริมระบบตลาดกลาง ช่องทางการเกษตร และการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่น เพื่อเพิ่มมูลค่า

(๑.๑.๖) ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
๑. มูลค่าการค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น	มูลค่าการค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘	มูลค่าการค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๐ จำนวน ๘,๕๓๓.๓๑ ล้านบาท	-	ร้อยละ ๒ (๘,๗๐๓.๙๗ ลบ.)	ร้อยละ ๔ (๘,๘๗๔.๖๔ ลบ.)	ร้อยละ ๖ (๙,๐๔๕.๓๐ ลบ.)	ร้อยละ ๘ (๙,๒๑๕.๙๗ ลบ.)	ร้อยละ ๘
	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖	อัตราการขยายตัวค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด เฉลี่ยปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ ร้อยละ ๔.๕ (มูลค่าเฉลี่ย ๕ ปี ๗๑,๒๙๕ ลบ.)	-	ร้อยละ ๔.๕ (๗๔,๕๐๓.๒๗ ลบ.)	ร้อยละ ๕ (๗๔,๘๕๙.๗๕ ลบ.)	ร้อยละ ๕.๕ (๗๕,๒๑๖.๒๒ ลบ.)	ร้อยละ ๖ (๗๕,๕๗๒.๗๐ ลบ.)	ร้อยละ ๖

หมายเหตุ : มูลค่าการค้าชายแดนและมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

(๒.๑) แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

(๒.๑.๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ให้มีความเชื่อมโยงและได้มาตรฐาน

(๒.๑.๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านพรมแดน เมืองชายแดน เมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(๒.๑.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

- (๒.๑.๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- (๒.๑.๕) วางระบบการบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัยเพื่อป้องกันความเสียหายแก่พื้นที่เศรษฐกิจ
- (๒.๑.๖) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

(๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘	รายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๖,๔๖๙.๓๔ ลบ.	-	ร้อยละ ๒ (๖,๕๙๘.๗๒ ลบ.)	ร้อยละ ๔ (๖,๗๒๘.๑๑ ลบ.)	ร้อยละ ๖ (๖,๘๕๗.๕๐ ลบ.)	ร้อยละ ๘ (๖,๙๘๖.๘๘ ลบ.)	ร้อยละ ๘

หมายเหตุ : รายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๕๙ จากกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา

(๓.๑) แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

(๓.๑.๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ โดยปรับปรุงภูมิทัศน์ จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

(๓.๑.๒) ส่งเสริมกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น

(๓.๑.๓) พัฒนาศูนย์บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด

(๓.๑.๔) พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน

(๓.๑.๕) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

(๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรเพิ่มขึ้น	รายได้ต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒	รายได้ต่อคนต่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เท่ากับ ๗๐,๓๒๒ บาท	-	ร้อยละ ๐.๕ (๗๐,๖๗๔ บาท)	ร้อยละ ๑ (๗๑,๐๒๖ บาท)	ร้อยละ ๑.๕ (๗๑,๓๗๘ บาท)	ร้อยละ ๒ (๗๑,๗๓๐ บาท)	ร้อยละ ๒

หมายเหตุ : รายได้จากการทำงานเที่ยว ปี ๒๕๕๙ จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

(๔.๑) แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

- (๔.๑.๑) พัฒนาเพื่อยกระดับและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- (๔.๑.๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งทั้งกระบวนการผลิตและการตลาด
- (๔.๑.๓) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- (๔.๑.๔) ยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะให้พร้อมประกอบอาชีพ
- (๔.๑.๕) พัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกวัยและสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด (แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี)

๓.๓.๑ จุดยืน และตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด (Strategic positioning) ประกอบด้วย ๕ จุดยืน ดังต่อไปนี้

(๑) การพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล ให้มีความเติบโตอย่างมั่นคงของ อุตสาหกรรมการเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา

(๒) การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการแปรรูปอาหารเพื่อสุขภาพ และอาหารฮาลาล ที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี บนพื้นฐานสังคมแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม

(๔) การพัฒนาชุมชนให้มีศักยภาพในการจัดการพื้นที่ที่มีความสงบเรียบร้อยและปฏิรูปทัศน์สภาพแวดล้อม สร้างปัตตานีเป็นเมืองสะอาด

๓.๓.๒ วิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี (Vision)

“เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพของประเทศ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีคิด และมุมมองต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลวมมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานีให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผลการเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน

เมืองเกษตรอุตสาหกรรม หมายถึง ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมการเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพและอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ มีความเข้มแข็งทางการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ทั้งในระดับครัวเรือน แปลงย่อย แปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชน และความพร้อมสมบูรณ์ของคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ

วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ในเกษตรอุตสาหกรรม มีความพร้อมในสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัด ให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพของประเทศ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาลมาใช้เป็นธงนำ (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความ เจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุ วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก ปฏิญญาหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นที่รังเกียจโดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึง กัน อาทิ อาหารเจของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการ ผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็น กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แฟชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการ ฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตรา สัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด

เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข หมายถึง ปัตตานีเป็นสังคมแห่งความหลากหลายของ วัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความกินดีอยู่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่ อาศัย สุขภาพดี มีอาชีพมั่นคงและรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น เยาวชน ประชาชนมีคุณภาพ มีความตื่นรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และ คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ที่งดงามของปัตตานี เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษา เมืองที่มีศักยภาพ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และ พร้อมสู่สังคมดิจิทัล ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ ธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของ ประชาชน และการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานอย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน ประชาชนมี ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของ ตนเองได้อย่างเสรี มีความเข้มแข็งของหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัย สงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่ ประชาชนอยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน และภาคภูมิใจในพื้นที่ มีความเป็นพลเมือง ปัตตานี พลเมืองประเทศที่เข้มแข็ง ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภทได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุก พื้นที่อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน มีความเข้มแข็งของศาสนา ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิต บนฐานของหลักธรรมของศาสนาและความหลากหลายประเพณี และวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และจีน และ ความมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากรและ ระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

๓.๓.๓ ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย ๓ ประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

(๒) การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

(๓) การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

(๑.๑) เป้าหมาย

(๑.๑.๑) ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพมีศักยภาพทางการตลาด

(๑.๑.๒) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีคุณภาพ มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(๑.๑.๓) เกษตรอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว สร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างโอกาสแก่ชุมชน

(๑.๒) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

(๑.๒.๑) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ในระบบการผลิตทางเกษตรให้สอดคล้องกับภูมิสังคมและการแข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณ มูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัด ประกอบด้วย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มฮาลาล ไม้ผล และกลุ่มเกษตรพรีเมียมที่มีศักยภาพแข่งขันได้

๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมเกษตรบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เกษตรกรเป็นศูนย์กลาง

๓) การจัดทำฐานข้อมูลกลางด้านการเกษตรของจังหวัดในรูปแบบ Big Data ที่มีความทันสมัย เชื่อมโยงและสามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้ง่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลออนไลน์ เพื่อใช้ในการวางแผนการผลิต การแปรรูป การสร้างผลิตภัณฑ์ และการตลาดเกษตรของจังหวัด

๔) ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมองค์ความรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร โดยการส่งเสริมขยายพารา ผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ขั้นกลาง อาทิเช่น ยางแท่ง ยางแปรรูป และ

ยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับตลาด และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม การเกษตรปลายน้ำกับจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน

๕) การสร้างคุณค่าทางการเกษตรที่ยั่งยืนให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิศาสตร์และ บริบทของสังคมจังหวัดปัตตานี เพื่อการหนุนเสริมศาสตร์พระราชานในพื้นที่ โดยการส่งเสริมและสนับสนุน ให้ชุมชนบริหารจัดการทรัพยากร (ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม) และสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการ พัฒนาการเกษตรของจังหวัดให้ยั่งยืนครบองค์ประกอบตามแนวทางอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการอนุรักษ์พันธุกรรม พืชและการเพิ่มความหลากหลายทางการเกษตรของพื้นที่

๖) การเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลผลิตทางเกษตรด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและการ จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) และไม้ผลเกษตรอัตลักษณ์พื้นที่เป็นผลิตภัณฑ์ ทางทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ส้มโอปูโก) พร้อมผลักดันทุเรียนทรายขาวให้เป็นผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร และการเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาสมุนไพร ทรงคุณค่าของปัตตานี (ไพลและปลาไหลเผือก)

(๑.๒.๒) ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ และผลผลิตทางการเกษตรสมัยใหม่ป้อนสู่ เกษตรอุตสาหกรรมที่แข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เพิ่มผลิตภาพการผลิตเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้า เกษตรในกลุ่มยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว โคเนื้อ แพะ แกะ สัตว์ปีก ประมง เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบ เกษตรอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และกระจายความมั่งคั่งให้กับ เกษตรกรในพื้นที่ รวมทั้งการขยายผลไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพโดยรอบ

๒) ยกกระดับอุตสาหกรรมการประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการ ส่งออกและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างมูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำประจำถิ่น (ปลาสด ดอนนา) พร้อมทั้งพัฒนาผลผลิตสัตว์น้ำใหม่ที่มีศักยภาพในตลาดเพื่อยกระดับปัตตานีให้เป็นแหล่งกลาง ปู ทะเลแบบครบวงจร โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำ ที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนพัฒนาระบบตลาด

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหาร เพิ่มอาชีพและเพิ่ม รายได้ในจังหวัดปัตตานี โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรมดี และกระจาย สัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกรให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าและที่ได้มาตรฐาน ถูกหลัก สุขอนามัย และส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (แบรนด์) จากผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะสินค้า ที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานีที่ใช้ประกอบอาหารหรือผลผลิตอาหารฮาลาล รวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ โดยเฉพาะข้าวเกรียบปลา (กรือเป๊ะ) บูดูสายบุรี ลูกหยี พร้อมทั้ง

ส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างระบบตลาดเพื่อการเจาะกลุ่มลูกค้าเฉพาะทั้งในและต่างประเทศ

๕) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานีให้เป็นเขตอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาคโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการในพื้นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ส่งเสริมการทำประมงและการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่ โดยการให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

(๑.๒.๓) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร (ต้นทาง)

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สู่ Smart Farmer/Young Smart Farmer และสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย ปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ สร้างการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสานโดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของตลาดร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการปศุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิตและการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) รวมทั้งสนับสนุนกลุ่ม สถาบันเกษตรกรในพื้นที่ให้เป็นผู้บริหารจัดการธุรกิจการเกษตรอย่างครบวงจร (Smart Farming) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการจัดทำฐานข้อมูล เพื่อการวางแผนการผลิตและการตลาด ตลอดจนองค์ความรู้และเครือข่าย หน่วยงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดปัญหาข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทุน

(๑.๒.๔) พัฒนาคุณภาพแรงงานและระบบบริการแรงงานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาศักยภาพคนในช่วงชีวิตวัยแรงงาน โดยมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพทักษะและสมรรถนะแรงงานจังหวัดปัตตานีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่มุ่งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรและต่อเนื่องภาคการเกษตร อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๒) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ รองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงาน สำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่ และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยเพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๔) การเพิ่มแรงงานคุณภาพเพื่อลดวิกฤติปัญหาการขาดแคลนแรงงานในการผลิตภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและบริการ อีกทั้งกำลังแรงงานมีทักษะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด พร้อมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดให้เป็นแหล่งกลางสำคัญของการผลิตและพัฒนาแรงงานคุณภาพ รองรับอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมบริการมาตรฐานสากล เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวในพื้นที่ประเทศ และการเชื่อมโยงกับนานาชาติ

๕) การพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต (เทคโนโลยีดิจิทัล และสังคมผู้สูงอายุ) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลแก่แรงงานของจังหวัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทักษะแรงงานแก่อุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด

(๑.๒.๕) พัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม และสร้างผู้ประกอบการรายใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สู่เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและการค้า การบริการ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) พัฒนาพื้นที่เป้าหมายสามเหลี่ยมชายแดนใต้ (อำเภอหนองจิก) ให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓) ยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนปัตตานี

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่าและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๕) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

(๑.๒.๖) สร้างบรรยากาศเมืองการค้าชายแดนใต้ สร้างกลไกการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน คู่ค้าและนักท่องเที่ยว

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนเชื่อมโยงหนองจิก ปัตตานีกับสุโหงโกลก และเบตง พร้อมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้ผู้ประกอบการ จัดระบบสิ่งแวดล้อม

เพื่อสนับสนุนการลงทุน และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จและสนับสนุน
ยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๒) การประชาสัมพันธ์และสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของบรรยากาศการค้า
การลงทุน ทั้งในรูปแบบของการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อของรัฐ การเชื่อมโยงการสื่อสารประชาสัมพันธ์กับ
เครือข่ายองค์กรภาคี รวมทั้งการสื่อสารการพัฒนาในรูปแบบสื่อดิจิทัล ทั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการสื่อสาร
กับประชาชนในพื้นที่ เพื่อหนุนเสริมบรรยากาศการค้าในพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่โครงการเมืองต้นแบบ
สามเหลี่ยมเศรษฐกิจ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อำเภอหนองจิก

(๑.๒.๗) พัฒนามาตรฐาน ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบตลาด และเสริมสร้าง
ตลาดดิจิทัล สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ฮาลาลพรีเมียมปัดตานีรुकตลาดทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของ
การเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและอัตลักษณ์ชัดเจน โดย ๑) สร้างผู้ประกอบการ
อัจฉริยะ ๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน ๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด ๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า
และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๓) การพัฒนาบริการแห่งรัฐเบ็ดเสร็จครบวงจรหนุนเสริมการตลาด การค้า การ
ลงทุน และการพัฒนาบริการของจังหวัดปัดตานี รองรับเสริมสร้างศักยภาพของการแข่งขันและการ
เชื่อมโยงจังหวัดในพื้นที่ภาคประเทศ อาเซียน และนานาชาติ (OSS)

๔) สร้างอุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต โดยเฉพาะบริการดิจิทัลข้อมูลและ
ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อรองรับการค้า การลงทุนและการบริการนักรุกกิจ

(๑.๒.๘) พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ วัฒนธรรมของจังหวัด
เพื่อรองรับและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชายแดนใต้และภูมิภาคอาเซียนตอนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดปัดตานี โดยการส่งเสริมและ
พัฒนาจังหวัดปัดตานีให้กลายเป็นจุดหมายใหม่ของนักท่องเที่ยวทุกระดับในการเดินทางมาท่องเที่ยวและ
ลงทุน โดยมุ่งเพิ่มขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับ
โลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจังหวัดปัดตานี โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม พร้อมทั้งเพิ่ม
สัดส่วนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพในกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงามและแพทย์แผนไทย และท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ที่เชื่อมต่อจาก
สามเหลี่ยมชายแดนใต้สู่ไทโก-ลกและเบตง พร้อมทั้งเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวทางใต้จากจังหวัดสงขลา
และการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงและดึงดูดนักท่องเที่ยวฝั่งอันดามันและอ่าวไทย

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ อาทิ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พัก และมัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค

๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของชุมชนด้วยการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๔) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดยการฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล ซึ่งได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และการมีนโยบายชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๕) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยการสงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๖) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ สร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การบริการ การค้าและการลงทุน

๗) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว โปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม และการยกระดับกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเดิม และการสร้างกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจขนาดใหญ่ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่มีมาตรฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนเข้าสู่จังหวัดปัตตานี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และเครือข่ายชุมชนท่องเที่ยว

๘) ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่ได้มาตรฐาน พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว (Event) ที่หลากหลายและเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๙) การสร้างสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวใหม่ พร้อมทั้งพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความพร้อมเชิงพื้นที่ อาทิ ไตรกีฬา วิ่งมาราธอน วิ่งเทรล ทั้งในรูปแบบกีฬาในประเทศและระดับนานาชาติ

(๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

(๒.๑) เป้าหมาย

(๒.๑.๑) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง

(๒.๑.๒) ชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็ง ท้องถิ่นน่าอยู่ ประชาชนมีส่วนร่วม

(๒.๑.๓) ประชาชนมีคุณภาพ สุขภาพดี มีความมั่นคงในชีวิตเพิ่มขึ้น

(๒.๒) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

(๒.๒.๑) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป่าต้นน้ำ นิเวศน์ทางทะเล และพัฒนาแหล่งทรัพยากรรองรับการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมฮาลาล และอาหารฮาลาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างการเติบโตของจังหวัดปัตตานีบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่สำคัญในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม การบริหารจัดการการเติบโตในทุกมิติของจังหวัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ โดย (๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี พร้อมทั้งการรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในชุมชน และการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน เป็นเกษตรปลอดภัย ปลอดภัยเคมีให้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และบริบทของจังหวัดปัตตานี) (๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดยการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล การปรับปรุงฟื้นฟูสร้างใหม่ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของปัตตานี โดยเฉพาะอำเภอสายบุรี อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ การฟื้นฟูชายหาดตามแนวอ่าวปัตตานี โดยเฉพาะอำเภอยะหริ่ง พร้อมทั้งพัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะในแม่น้ำ ลำคลอง การเก็บขยะทางทะเล การสร้างแหล่งที่อยู่ของปลา เป็นต้น

๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่ส่งผลต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการแก้ปัญหาน้ำเค็มรุกพื้นที่การเกษตรปากคลองตุงและในพื้นที่เสี่ยงในชายฝั่งตลอดชายฝั่งทะเลของจังหวัดปัตตานี (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๒ และบริบทของจังหวัดปัตตานี)

๓) พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศในอำเภอหนองจิก โดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนผังภูมิเวศพื้นที่อุตสาหกรรม การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการลดการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรทั้งระบบของจังหวัดปัตตานี การสงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นชาวประมงพื้นบ้านให้อยู่บนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔) การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเกษตร โดยการสร้างใหม่ฐานทรัพยากรแหล่งน้ำ ฝายชะลอน้ำ สร้างระบบป้องกันน้ำท่วม และสร้างระบบกระจายน้ำใหม่เพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเกษตรเป้าหมายทางเศรษฐกิจ เกษตรแปลงใหญ่

๕) พื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

(๒.๒.๒) สร้างมาตรการรองรับปัญหาและภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกร้อน ลดภัยคุกคามทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาเทคโนโลยีพร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน แก้ไขปัญหาภัยพิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๒) การปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ โดยเฉพาะการกัดเซาะชายฝั่ง การรุกล้ำของน้ำเค็ม การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

๓) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมในพื้นที่ซ้ำซาก และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เช่น ตำบลปะกาสะรัง ตำบลสุสมิแล ตำบลตะบิ้ง เป็นต้น พร้อมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อการบริหารจัดการภัยคุกคามทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการเกษตรและมิติอื่น ๆ ของจังหวัด

๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำ การปรับปรุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดสำหรับใช้ในภาคการเกษตร การอุปโภค บริโภค โดยเฉพาะการสร้างความมั่นคงในการได้รับน้ำเพื่อการบริโภค บริโภคที่เพียงพอและปลอดภัยในชุมชน

๖) การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัยและพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการปัญหาภัยพิบัติด้วยตนเอง

(๒.๒.๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรม ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม รักษาอัตลักษณ์ที่ดึงดูดมาเป็นทุนวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการการเรียนการสอนใน

สถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยมุ่งสร้างและพัฒนาจังหวัดปัตตานีให้เป็นจังหวัดจิตอาสา เราทำดีด้วยหัวใจ ที่มีทุกหมู่บ้านทั่วทั้งจังหวัดและดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิตจิตอาสาประจำถิ่นที่เข้มแข็ง

๒) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มจากประเพณี ศิลปวัฒนธรรม เชื่อมโยงการท่องเที่ยว และการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมวิถีในชุมชนของจังหวัดปัตตานีให้สามารถรักษาอัตลักษณ์ที่ติดมาบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของชุมชน (บริบทความต้องการของพื้นที่)

๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์และสร้างคุณค่าของอัตลักษณ์ประเพณีประจำถิ่นทั้งด้านการแต่งกาย (ชุดبانง ชุดกูรง ชุดตะโละบลางอ) อาหารถิ่น (ข้าวย่า นาซิดาแซ ไก่ฆอและ เป็นต้น) ภาษา (พิเทน ปะนาเระ) และวิถีชีวิตที่สามารถเชื่อมโยงกับการสร้างงานอาชีพ รายได้ และการท่องเที่ยว

(๒.๒.๔) สร้างเสริมสุขภาพประชาชนพัฒนาทั่วทุกชุมชน หมู่บ้านให้เป็นพื้นที่สุขภาพที่ดีแบบมีส่วนร่วม พร้อมยกระดับการบริการสุขภาพรองรับการพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยงบานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย กลุ่มด้อยโอกาส (คนพิการ คนสูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยเอดส์ ผู้พันโทษ คนเร่ร่อน/ขอทาน ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ฯลฯ)

๒) เสริมสร้างความเข้าใจในกลุ่มเป้าหมาย แม่และเด็ก เพื่อลดปัญหาแม่ตายและเด็กพัฒนาการไม่ผ่านเกณฑ์

๓) เสริมสร้างสุขภาพจิตแก่ประชาชนในกลุ่มเสี่ยงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบให้ได้รับการเยียวยาทั่วถึงต่อเนื่องจนมีภาวะปกติสุข พร้อมทั้งระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วมแก้ปัญหาการเจ็บป่วย ป่วยตายในโรคสำคัญของจังหวัด

๔) เสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และประชาชน

๕) จัดระเบียบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

(๒.๒.๕) สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เติบโตเศรษฐกิจชุมชน สร้างชุมชนเข้มแข็ง
พึ่งตนเอง โดยการมีส่วนร่วม ยึดหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการ
ของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุขให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล การ
จัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส
สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งการกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณ
และคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับ
ผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุน
ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน ผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำ
กินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่ม
ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐ
ในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์
ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดผ่านระบบ
อิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

๓) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและ
วิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้าง
โอกาสเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคม
ผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขยายเป็น

๔) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน
และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมี
คุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และภาค
ประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุน
การพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อ
สร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๕) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ
จัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการ
วางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและ
การพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้าง
ภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

(๒.๒.๖) ยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพคน พัฒนาเมือง ชุมชน สู่พื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ประชาชน ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดยสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางคุณภาพการศึกษา เพิ่มบทบาทการศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ประชาชนมีทักษะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ด้วยตนเอง และเสริมการพัฒนาสันติสุขในพื้นที่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา (เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ E-book บทเรียนออนไลน์ (E-Learning) ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น) เพื่อยกระดับการศึกษา ขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในชุมชน พร้อมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของโรงเรียนและสถานศึกษาทุกประเภทของจังหวัดให้จัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน พัฒนาขีดความสามารถครูและการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและบริบทของพื้นที่

๓) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และส่งเสริมนักเรียน นักศึกษาที่มีขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อต่อยอดนวัตกรรม

๔) ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของผู้สูงอายุ ใช้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนจังหวัด

๕) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการสร้างความเป็นอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างสภาพแวดล้อมชุมชนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

๖) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งพัฒนาคนปัดตานีให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีที่กระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนเพื่อให้ทุกคนเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๗) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยการสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ และการรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๒.๒.๗) พัฒนาระบบการบริการและการบริหารจังหวัด ให้เป็นภาครัฐของประชาชนที่มีความเข้มแข็ง ทันสมัย และธรรมาภิบาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) ส่งเสริมการพัฒนาการบริการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดปัดตานี โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พัฒนาระบบบริการของรัฐให้ได้มาตรฐานสากล และเชื่อมโยงการให้บริการสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

๒) เสริมสร้างการบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ภาค ยุทธศาสตร์จังหวัด และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการติดตาม และประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ของจังหวัดในทุกระดับ

๓) ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดปัตตานีให้มีความทันสมัย สามารถบริหารจัดการภารกิจและบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล

๔) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพที่มีความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม เข้าใจ เข้าถึงการพัฒนาของพื้นที่อย่างแท้จริง

๕) เชื่อมโยงระบบข้อมูลเพื่อมุ่งเน้นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๖) การสร้างนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการบริหารจัดการภาครัฐให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

(๓) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

(๓.๑) เป้าหมาย

(๓.๑.๑) ประชาชนมีความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นต่อรัฐ

(๓.๑.๒) ระบบการคมนาคมขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาจังหวัด และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

(๓.๒) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความมั่นคงและโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจัดลำดับความสำคัญของ กลยุทธ์และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังนี้

(๓.๒.๑) เสริมสร้างศักยภาพหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความมั่นคง ยุติธรรม และมีประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การพัฒนารักษาความสงบภายในเพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุข ในจังหวัด โดยการพัฒนากลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของปัญหาความมั่นคงที่สำคัญของหมู่บ้าน

๒) การสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและรักษาอัตลักษณ์ วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพให้กับผู้ที่ด้อยโอกาส สนับสนุนในการสร้างอาชีพรายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งการกระจายการบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

๕) การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

(๓.๒.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชนและความมั่นคงของจังหวัดด้วยการทำงานแบบบูรณาการผสมผสานความทันสมัยของเทคโนโลยีและคุณภาพบุคลากร

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิมและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น เน้นกลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานีด้านความมั่นคงและการพัฒนาระดับศักยภาพความเข้มแข็งคนในชุมชนปัตตานี เพื่อให้ปัตตานีเป็นเมืองปลอดภัยพัฒนาพื้นที่สู่ความสันติสุขที่ยั่งยืน

๒) การพัฒนาศักยภาพของจังหวัดให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดและเสริมสร้างสังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดีเพื่อความเชื่อมั่นของสังคมและนานาชาติที่มีต่อปัตตานี พร้อมทั้งสร้างมาตรการกลไกที่นำไปสู่ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความแตกต่างทางความคิดทางสังคมให้ลดลง พร้อมทั้งเฝ้าระวังปัญหาความไม่มั่นคงจากการค้ำมนุษย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมการประมงและบริการอื่นในพื้นที่

๓) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔) การป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม โดยพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

(๓.๒.๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และพัฒนาการคมนาคมทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศ ให้มีความปลอดภัย มีมาตรฐานเชื่อมโยงจังหวัดกับกลุ่มจังหวัดประเทศอาเซียน และนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ พัฒนาอุตสาหกรรม บริการขนส่ง และโลจิสติกส์รองรับยุทธศาสตร์สามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้เพื่อการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมหนองจิกกับด่านชายแดนสุไหงโก-ลกและเบตง

๒) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขูปโภคหนุนเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงสันติสุขในพื้นที่

๓) การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ทางน้ำ เพื่อรองรับอุตสาหกรรม ประมงและการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าของจังหวัดปัตตานีกับพื้นที่ระหว่างประเทศ พัฒนาท่าเทียบของ จังหวัด ระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการ เข้าถึงบริการแห่งรัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาของพื้นที่ และศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม

(๓.๒.๔) ปรับสภาพแวดล้อมเมือง สร้างภูมิทัศน์ใหม่ให้มีความเป็นอารยะสถาปัตยกรรมทันสมัย เมืองสะอาด อนุรักษ์พลังงานต้นแบบ Smart City ชายแดนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้ สามารถตอบสนองต่อสังคมผู้สูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๒) การยกระดับโครงสร้างทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม และภูมิทัศน์เมืองเพื่อการ พัฒนาสู่พื้นที่แห่งความทันสมัยและเป็นสากล (Smart City) โดยการส่งเสริมให้พื้นที่ที่มีความพร้อมในการ เป็นพื้นที่ที่สะอาดและอนุรักษ์พลังงาน พื้นที่ที่มีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พื้นที่ที่เป็นอารยะ สถาปัตย์ พื้นที่ที่มีความสะดวกสบาย และเชื่อมโยงการเดินทางอย่างทั่วถึงและปลอดภัย และเป็นพื้นที่ที่มี การออกแบบให้มีอัตลักษณ์ประจำถิ่นปัตตานี ทั้งนี้กำหนดพื้นที่เป้าหมาย ตำบลตันหยงลูโละ ตำบลบารา โหม และพื้นที่ที่มีศักยภาพและพื้นที่ที่เป็นพื้นที่หลักทางเศรษฐกิจ

๓) เตรียมพร้อมเมืองสู่สังคมดิจิทัล และพัฒนาสู่เมืองแห่งความทันสมัยด้วย เทคโนโลยี เน้นการพัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจจังหวัด สังคมและเทคโนโลยี และพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ เชื่อมโยงพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

๑.๔.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

“พัฒนาท้องถิ่นก้าวไกลอย่างมีคุณภาพ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สร้างสังคมพหุวัฒนธรรมสันติสุข ภายใต้อิทธิพลเศรษฐกิจที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

๑.๔.๒ พันธกิจการพัฒนา

(๑) ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การค้า การลงทุน

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ท้องถิ่น

- (๔) ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- (๕) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญา
- (๖) สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสถาบันครอบครัว
- (๗) ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- (๘) เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ
- (๙) พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๑.๔.๓ เป้าประสงค์

- (๑) ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ
- (๒) สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน
- (๓) ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อม
- (๔) ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการ

ของท้องถิ่น

- (๕) ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๖) ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔.๔ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

- (๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

(๑.๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๑.๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม เชื่อมโยงตลาดและนิคมอุตสาหกรรมตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

(๑.๓) กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น การค้าออนไลน์ และสตาร์ทอัพ

(๑.๔) กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์ และการตลาดของสินค้า เพื่อนำไปสู่ตลาดสากล

(๑.๕) กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและอำนวยความสะดวก

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณสุข และการจัดการพลังงาน

(๒.๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก ทำเทียมเรือ และสนามกีฬา

(๒.๒) กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร การขนส่ง และอำนวยความสะดวก
ปลอดภัยทางถนน

(๒.๓) กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงรวมทั้งพลังงานทดแทน

(๒.๔) กลยุทธ์ที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

(๒.๕) กลยุทธ์ที่ ๕ จัดทำผังเมือง ผังตำบล

(๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริม
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(๓.๑) กลยุทธ์ที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็น
แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(๓.๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ ฟื้นฟู
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

(๓.๓) กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำ
เสีย

(๓.๔) กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการและป้องกัน
ภัยพิบัติ

(๓.๕) กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว และเมือง

(๓.๖) กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ และส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยว

(๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม
และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๔.๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอก
ระบบทุกระดับ

(๔.๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ภูมิ
ปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

(๔.๓) กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษา

(๔.๔) กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ ศิลปะ
จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๔.๕) กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมการฝึกทักษะด้าน
กีฬาให้สู่ความเป็นเลิศ

(๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และ
ยกระดับคุณภาพชีวิต

(๕.๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

(๕.๒) กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

(๕.๓) กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นใจในชีวิต สถาบันครอบครัว และชุมชน

(๕.๔) กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision) องค์กรบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

“ท้องถิ่นน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี เศรษฐกิจมั่นคง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์ (Strategic) องค์กรบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

๒.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน

๒.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒.๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา

๒.๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

๒.๒.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยทางสังคม

๒.๒.๗ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๒.๒.๘ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๒.๓.๑ ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิต

๒.๓.๒ ประชาชนได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปึกอก ระบบสาธารณสุขการที่มีมาตรฐาน สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๒.๓.๓ ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ทำให้ชุมชนน่าอยู่

๒.๓.๔ เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา มีความรู้ และช่วยกันทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม

๒.๓.๕ ประชาชนทุกระดับมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถลดปัญหาอาเสพติดและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน

๒.๓.๖ ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมของชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๗ ประชาชนมีสุขภาพดี สามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม และได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

๒.๓.๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และมีระบบการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒.๔ ตัวชี้วัด

๒.๔.๑ ประชาชนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าอัตรารายได้ขั้นต่ำที่กำหนดไว้

๒.๔.๒ มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ ระบบสาธารณสุขทุติยภูมิที่ได้มาตรฐาน และประชาชนมีความพึงพอใจจากการใช้บริการระบบโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๔.๓ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว

๒.๔.๔ เด็ก เยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาอย่างทั่วถึง

๒.๔.๕ สถิติเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดและความไม่ปลอดภัยหรือไม่สงบในพื้นที่ลดลงจากปีที่แล้ว

๒.๔.๖ ประชาชนได้รับผลกระทบจากปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่น้อยลง

๒.๔.๗ ประชาชนได้รับการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

๒.๔.๘ ประชาชนได้รับการให้บริการด้านสาธารณสุข ได้ร้อยละ ๘๐

๒.๔.๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๒.๕.๑ ประชาชนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี ภายในระยะเวลา ๕ ปี

๒.๕.๒ ระดับความพึงพอใจจากการใช้บริการระบบโครงสร้างพื้นฐานของประชาชนถึงร้อยละ ๘๐

๒.๕.๓ พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๒๐ จากปีที่แล้ว

๒.๕.๔ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเด็ก และเยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒.๕.๕ สถิติการเกิดปัญหาทั้งยาเสพติดและความไม่สงบในพื้นที่น้อยลงถึงร้อยละ ๕๐

๒.๕.๖ อัตราการเจ็บป่วยของประชาชนน้อยลงถึงร้อยละ ๕๐

๒.๕.๗ ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนทุกระดับได้รับการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

๒.๕.๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลอย่างน้อยร้อยละ ๖๐ ขึ้นไปตามการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (LPA) ด้านที่ ๕

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน

๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพด้านการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กลุ่มอาชีพ

๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ หอกระจายข่าว และอาคารต่าง ๆ

๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ติดตั้ง ปรับปรุง และขยายระบบไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงเหมาะสม และเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

๓) กลยุทธ์ที่ ๓ ก่อสร้าง ปรับปรุงระบบประปาให้มีคุณภาพ เหมาะสม และเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน

๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการและอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓) กลยุทธ์ที่ ๓ จัดตั้งธนาคารกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ

๒.๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา

๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน

๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ

๓) กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา นันทนาการ และฝึกทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๒.๖.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต

- ๑) กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว และชุมชน
- ๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ
- ๓) กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๒.๖.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยทางสังคม

- ๑) กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชน
- ๒) กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีจิตอาสาที่ดี

๒.๖.๗ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

- ๑) กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้านกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลบึง
- ๒) กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพด้านการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน

๒.๖.๘ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

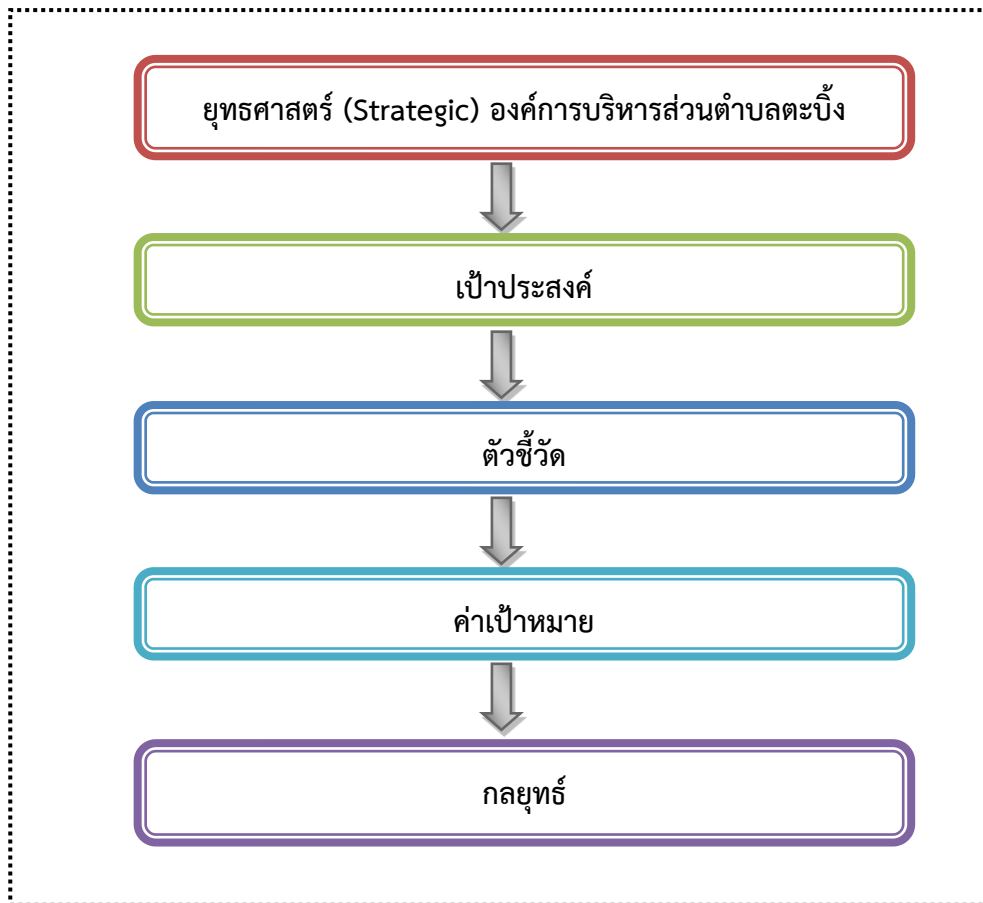
- ๑) กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
- ๒) กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึง

จากประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน/แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลบึง จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ “ท้องถิ่นน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี เศรษฐกิจมั่นคง”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

สามารถแสดงความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในแต่ละยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน

- ❖ พันธกิจ พัฒนาระบบเศรษฐกิจและส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพ สร้างรายได้
- ❖ เป้าประสงค์ : ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิต
- ❖ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ประชาชนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าอัตรารายได้ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ (๓๐,๐๐๐ บาท/ปี)
- ❖ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพด้านการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กลุ่มอาชีพ	- ประชากรที่เป็นเกษตรกรมีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้น
๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ สนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

- ❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด อบต.ตะบิ้ง

- ❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่

๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน

	ยุทธศาสตร์ที่ ๒	
	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	

- ❖ พันธกิจ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน
- ❖ เป้าประสงค์ : ประชาชนได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการที่มีมาตรฐาน สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง
- ❖ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน และประชาชนมีความพึงพอใจจากการใช้บริการระบบโครงสร้างพื้นฐาน
- ❖ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<p>๒.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ หอกระจายข่าว และอาคารต่าง ๆ</p> <p>๒.๒ ติดตั้ง ปรับปรุง และขยายระบบไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึง เหมาะสม และเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน</p> <p>๒.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุงระบบประปาให้มีคุณภาพเหมาะสม และเพียงพอครบทุกหมู่บ้าน</p>	<p>- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินการดังกล่าว</p> <p>- ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น</p> <p>- ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้เพิ่มขึ้น</p>

- ❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
กองช่าง อบต.ตะบิ้ง
- ❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเชื่อมโยงการคมนาคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

- ❖ พันธกิจ ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ❖ เป้าประสงค์ : ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ทำให้ชุมชนน่าอยู่
- ❖ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว
- ❖ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓.๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๓.๓ จัดตั้งธนาคารกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น - ปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ลดลง

- ❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**
 สำนักปลัด อบต.ตะบิ้ง
- ❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓. การจัดการและอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔
ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี
วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ❖ พันธกิจ พัฒนาคุณภาพการศึกษา ทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และส่งเสริมการออกกำลังกาย
- ❖ เป้าประสงค์ : เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการส่งเสริมทางการศึกษา มีความรู้ และช่วยกันทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม
- ❖ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : เด็ก เยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาอย่างทั่วถึง
- ❖ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน	- จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ
๔.๒ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ	- จำนวนกิจกรรม/โครงการด้านการส่งเสริมศาสนา
๔.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการด้านการอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา นันทนาการ และฝึกทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	- จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการกีฬา

❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อบต.ตะบิ้ง

❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทางการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

	ยุทธศาสตร์ที่ ๕	
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต		

- ❖ พันธกิจ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน
- ❖ เป้าประสงค์ : ประชาชนทุกระดับมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถลดปัญหายาเสพติดและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน
- ❖ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : สถิติเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดและความไม่ปลอดภัยหรือไม่สงบในพื้นที่ลดลงจากปีที่แล้ว
- ❖ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๕.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน	- ร้อยละของประชาชน - ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น
๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการ	- จำนวนกิจกรรมที่รณรงค์ให้ประชาชนเสียภาษี
๕.๓ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	- ร้อยละของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง

- ❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
สำนักปลัด อบต.ตะบิ้ง

❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕. การพัฒนาด้านสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต

	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบ เรียบร้อยทางสังคม</p>	
--	--	--

- ❖ พันธกิจ เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ประชาชน
- ❖ เป้าประสงค์ : ประชาชนมีความสามัคคีและตระหนักในการมีส่วนร่วมของชุมชน การให้ความร่วมมือในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และรับมือกับสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
- ❖ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ประชาชนได้รับผลกระทบจากปัญหาสาธารณภัยในพื้นที่น้อยลง
- ❖ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๖.๑ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชน	- สถิติการเกิดเหตุร้ายในเขตพื้นที่ลดลง
๖.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีจิตอาสาที่ดี	- จำนวนประชากรในพื้นที่ที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการจิตอาสา

- ❖ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด อบต.ตะบิ้ง

- ❖ ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครูปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖. การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยทางสังคม

	<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข</p>	
--	---	--

- ❖ พันธกิจ ส่งเสริมและพัฒนาระบบสาธารณสุข
- ❖ เป้าประสงค์ : ประชาชนมีสุขภาพดี สามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม และได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

- ❖ **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์** : ประชาชนได้รับการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
- ❖ **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๗.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้านกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง	- ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการสาธารณสุข

- ❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

สำนักปลัด อบต.ตะบิ้ง

- ❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗. การพัฒนาด้านสาธารณสุข

	ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร	
--	---	--

- ❖ **พันธกิจ** พัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ❖ **เป้าประสงค์** : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และมีระบบการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ❖ **ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์** : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- ❖ **กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๘.๑ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ	- ร้อยละของประชาชน

<p>๘.๒ การพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p>	<p>- ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น</p> <p>- จำนวนกิจกรรมที่รณรงค์ให้ประชาชนเสียภาษี</p> <p>- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น</p>
--	--

❖ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

สำนักปลัด อบต.ตะบิ้ง

❖ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จากการเปลี่ยนแปลงสถานะด้านเศรษฐกิจ วิฤตทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ที่ผ่านมา เกิดสภาวะกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนส่งผลกระทบต่อปริมาณการค้าโลก ทำให้ภาคการส่งออกของไทยหดตัวต่ำกว่าระดับศักยภาพ จนเมื่อเข้าสู่ปี ๒๕๖๓ เกิดภาวะ “VUCAWorld” ทำให้เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มจะชะลอตัวและต่ำกว่าระดับศักยภาพต่ออีกปี โดยมีปัจจัยฉุดรั้งสำคัญ คือ ปัจจัยชั่วคราวแต่รุนแรง ได้แก่ การระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ปัญหาภัยแล้ง และ พ.ร.บ.งบประมาณฯ ที่ล่าช้า นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีปัจจัยเชิงโครงสร้างที่เป็นปัญหาเรื้อรังมานาน อาทิ ความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออก ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และการกระจายรายได้ของภาคครัวเรือน รวมถึงปัญหาหนี้สินครัวเรือน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ๒๕๖๓) หากมอง ระบบเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค เศรษฐกิจภาคใต้ ไตรมาสที่ ๑ - ๒ ปี ๒๕๖๓ หดตัวมากขึ้น เนื่องจากหลายกิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดลงชั่วคราวจากมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวที่หดตัวสูง กระทบกำลังซื้อ และถึงแม้ว่าในช่วงไตรมาสที่ ๓ - ๔ ปี ๒๕๖๓ หดตัวน้อยลง จากการผ่อนคลายมาตรการควบคุมโรคโควิด-๑๙ ทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกร แต่อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์ที่ยังคงแย่อนั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนให้มีรายได้น้อยลงไม่พอกับรายจ่าย ประชาชนจึงใช้จ่ายน้อยลง ทำให้การหมุนเวียนของเงินในระบบฝืด องค์กรบริหารส่วนตำบลใน

ฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พยายามใช้จ่ายงบประมาณลงภายในพื้นที่ โดยการจัดโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้น สภาพปัญหาที่เด่นชัดในพื้นที่ คือ

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑. ไม่มีเงินทุนสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพ
๒. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	๒. ตลาดรองรับผลผลิตไม่เพียงพอและขาดการประกันราคาพืชผล
๓. ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง	๓. ไม่มีการควบคุมราคาปัจจัยของการผลิต

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาวะด้านสังคม

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและทันสมัยมากขึ้น การติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ระหว่างบุคคลจึงใช้สมาร์ตโฟนมากกว่าการพบเจอและพูดคุยกัน สภาพสังคมจึงเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมแบบปัจเจกหรือเป็นส่วนตัวเพิ่มมากขึ้น ขาดการปฏิสัมพันธ์และการทำกิจกรรมร่วมกัน วิถีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งทัศนคติและค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มุ่งเฉพาะเรื่องส่วนตัวมากกว่าเรื่องส่วนรวม กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งสามารถเรียนรู้และค้นคว้าได้ด้วยตัวเองนอกจากการอยู่ในห้องเรียน อีกทั้งการพัฒนาบริการทางสาธารณสุขที่ทันสมัย สะดวก และครอบคลุมทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี มีอายุยืนจึงทำให้ประชากรสูงวัยมีแนวโน้มสูงขึ้นและมีสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดภายในประเทศ สภาพปัญหาที่เด่นชัด คือ

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ยาเสพติด	๑. การให้ความรู้และป้องกันปราบปรามแก่ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ทั่วถึง
๒. ภาวะการว่างงาน	๒. การเคลื่อนย้ายแรงงานสู่สังคมเมือง

๓.๑.๓ การวิเคราะห์สภาวะด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ ซึ่งในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทย โดยรองนายกรัฐมนตรีมีนโยบายแนวทางการดำเนินงานโครงการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก Eastern Economic Corridor หรือ อีอีซี ส่วนความคืบหน้าของโครงสร้างพื้นฐานไทยด้านระบบคมนาคมและการขนส่ง มีจำนวนโครงการถึง ๘๖ โครงการ โดยโครงการส่วนใหญ่คาดแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ ซึ่งคาดว่าจะยกระดับศักยภาพเศรษฐกิจให้กับประเทศไทย แต่สำหรับโครงสร้างพื้นฐานภายในพื้นที่ตำบลตะบิ้ง ก็ยังพบปัญหาอยู่ ได้แก่

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. เส้นทางคมนาคม	๑. ถนน มีสภาพชำรุด รอยการซ่อมแซม หรือบางพื้นที่ยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้าง

๒. ไฟฟ้าสาธารณะ	๒. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่ จำเป็นหรือจุดเสี่ยงต่าง ๆ
๓. น้ำประปา	๓. ระบบน้ำประปายังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ขาด แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาดและ เพียงพอ
๔. ระบบระบายน้ำ	๔. ระบบระบายน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้ทันใน ฤดูฝน เกิดปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณที่ลุ่ม

๓.๑.๔ การวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑. เส้นทางคมนาคม	ถนน มีสภาพชำรุด รอคการซ่อมแซม หรือบาง พื้นที่ยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้าง	จัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน เพื่อให้ ได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจร โดยจัดหาและซ่อมแซม ปรับปรุงให้สามารถใช้ งานได้มาตรฐาน

๓.๑.๔ (ต่อ)

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๒. ไฟฟ้าสาธารณะ	ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่ จำเป็นหรือจุดเสี่ยงต่าง ๆ	การขยายระบบไฟฟ้าให้มีไฟฟ้าใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง ที่สาธารณะมีแสงสว่าง เพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการ สัญจรไปมา และป้องกันการเกิดปัญหา อาชญากรรมได้ เพิ่มความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
๓. น้ำประปา	ระบบน้ำประปายังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาด และเพียงพอ	พัฒนาระบบการให้บริการน้ำประปาให้ ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และพัฒนา คุณภาพน้ำประปาให้เป็น น้ำประปาดื่มได้
๔. ระบบระบายน้ำ	ระบบระบายน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้ทันใน ฤดูฝน เกิดปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณพื้นที่ลุ่ม	ปรับปรุงระบบระบายน้ำ และสร้างระบบการ จัดการน้ำที่ดี เพื่อเตรียมรับมือกับสภาพ อากาศที่มีความแปรปรวน
๕. ด้านสังคม	การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ใน สังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการ ปราบปรามและป้องกันปัญหา	เพิ่มมาตรการดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทาง สังคมให้แก่เด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันถึงโทษ ของยาเสพติด และจัดกิจกรรมให้เด็ก เยาวชน ห่างไกลจากยาเสพติด
๖. ด้านสังคมใน ชุมชน	เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย โรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส บางรายอาจไม่ได้ รับการดูแลอย่างทั่วถึง	จัดระบบการให้บริการและสวัสดิการจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก่เด็ก เยาวชน

		สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส
๗. สถานการณ์ไม่ความสงบ	ประชาชนขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความเสี่ยงในการดำรงชีวิต	เพิ่มมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัย ลดการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลรักษาความปลอดภัย รวมทั้งจัดกิจกรรมให้เกิดความสามัคคี
๘. ด้านการรับมือกับสาธารณภัย	ในช่วงฤดูฝน ระบบระบายน้ำไม่ทัน เกิดน้ำท่วมขังโดยเฉพาะพื้นที่ลุ่ม ประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วม	ส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติหากเกิดสาธารณภัยเบื้องต้น
๙. เศรษฐกิจตกต่ำ	ประชาชนมีการจับจ่ายใช้สอยน้อย มีภาระหนี้สิน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	ส่งเสริมให้มีการวางแผนการประกอบอาชีพ และแผนการใช้จ่ายเงิน จัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อให้การค้าการลงทุนฟื้นตัว ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์
๑๐. พื้นที่ป่าไม้	การบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน มีการตัดไม้มากขึ้น	ส่งเสริม สนับสนุน และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑.๔ (ต่อ)

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา	แนวโน้มในอนาคต
๑๑. ขยะ และ สิ่งปฏิกูล	ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	จัดระบบการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ ทั้งขยะธรรมดาและขยะติดเชื้อ สร้างจิตสำนึกในการทิ้งขยะ และส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะ รวมถึงส่งเสริมให้มีการลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติก เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม
๑๒. การศึกษา	๑. บุคลากรด้านการศึกษา และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนยังขาดความทันสมัย รวมทั้งหลักสูตรการเรียนการสอน ๒. ประชาชนขาดแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกระบบที่ทั่วถึง เหมาะสมกับสภาพพื้นที่	จัดการศึกษาและแหล่งเรียนรู้นอกระบบให้ครอบคลุม เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ประชาชนได้พัฒนาตนเองให้ทันกับสภาวะความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
๑๓. กีฬา และ นันทนาการ	ประชาชนขาดความรู้ในการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สถานที่ออกกำลังกายไม่ครอบคลุมทั่วถึง	ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ถูกต้อง พัฒนาสู่การเป็นนักกีฬามีอาชีพในอนาคต สร้างงาน สร้างรายได้ รวมทั้งจัดสถานที่ออกกำลังกายที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง

๑๔. สุขภาพ	ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการรักษาสุขภาพ ทำให้มีปัญหา	จัดกิจกรรมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญถึงการดูแลสุขภาพ มีความรู้ความเข้าใจ และลดความเสี่ยงจากปัญหาด้านสุขภาพ
๑๕. การแพร่ระบาดของโรค	ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและควบคุมโรค ทำให้เกิดการระบาดของโรคต่าง ๆ เช่น โรคไข้เลือดออก	การเกิดโรคระบาดลดลง ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการควบคุมแพร่ระบาดของโรคเพิ่มขึ้น
๑๖. การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ประชาชนบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนถึงประโยชน์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๗. การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน	ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	จัดกิจกรรมให้ความรู้ในเรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งเป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อประชาชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis เพื่อพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) ซึ่งเป็นการประเมินสภาพของหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคต และจากการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา สรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ และมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความเจริญก้าวหน้าในทุกด้าน	๑. ทรัพยากรบุคคลมีน้อยกว่างาน ส่งผลให้งานเสร็จไม่ทันเวลา
๒. ผู้บริหารสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ	๒. ประชาชนในพื้นที่มีระดับการศึกษาเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการตั้งงบประมาณแบบสมดุลมาโดยตลอด ทำให้การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	๓. ปัญหาเสพติดและปัญหาความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้
๔. มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดไว้ชัดเจน (ตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๔. ปัญหาเสพติดและปัญหาความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

๕. ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๑๐๐ จึงมีลักษณะทางประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์	๕. ปัญหาด้านระบบบัญชี การเงิน และคดีความ ต่าง ๆ ในอดีตมีจำนวนมาก จนทำให้หน่วยตรวจสอบ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มองว่าเป็นองค์กรที่มีความเสี่ยงด้านการเงิน
๖. มีการรวมกลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกร เพื่อพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย	๖. สถานที่ทำงานมีขนาดคับแคบ ที่จอดรถพนักงานและผู้มาติดต่อราชการไม่เพียงพอ
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลมีรถบรรทุกน้ำอเนกประสงค์สามารถใช้งานในด้านการช่วยเหลือประชาชนได้ เช่น บรรทุกน้ำแก้ปัญหาขาดน้ำอุปโภค ล้างถนน เป็นต้น	๗. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างเพียงพอ
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในความรับผิดชอบ ทั้งหมด ๓ แห่ง ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลใกล้ชิดกับการศึกษามากขึ้น	๘. การพัฒนาและประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงานในแต่ละด้านยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงไปทุกภารกิจ เช่น การประชาสัมพันธ์ การรายงานผล และการจัดทำฐานข้อมูล เป็นต้น
๙. มีสระน้ำสาธารณะขนาดใหญ่ ๑ แห่ง คือ สระน้ำตะบึง (พรุณาผอ) ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑ สามารถปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ได้	

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น	๑. เนื่องจากบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลมีปริมาณน้อยกว่างาน จึงทำให้บุคลากรหนึ่งคนต้องรับผิดชอบงานหลายอย่าง ส่งผลให้งานที่ออกมาขาดประสิทธิภาพ
๒. การเมืองท้องถิ่นมีเสถียรภาพ	๒. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนา
๓. มีประเพณีวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ปฏิบัติสืบต่อกันมา และประชาชนในท้องถิ่นมีความรักและหวงแหนประเพณีวัฒนธรรมของตน	๓. ระเบียบฯ ข้อกฎหมาย จำกัดอำนาจหน้าที่บางประการ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๔. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีเว็บไซต์รวมหนังสือสั่งการต่าง ๆ รวมระเบียบ กฎหมาย และรวมระบบสารสนเทศต่าง ๆ	๔. ปัญหาข้อระเบียบ กฎหมายที่ไม่ชัดเจนของส่วนกลาง ในด้านการบริหารการศึกษา เช่น เด็กปฐมวัยที่ไร้สัญชาติ จะมีสิทธิได้รับสวัสดิการอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) หรือไม่ เป็นต้น
	๕. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) อย่างเข้มงวด ซึ่งบางครั้ง

	สาเหตุของปัญหาไม่ได้เกิดที่ อปท. แต่เป็นปัญหาระเบียบกฎหมายที่ส่วนกลางกำหนดมามีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น ปัญหาฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าได้หรือไม่ ฯลฯ
	๖. ถนนหลายสายในพื้นที่ที่เป็นทรัพย์สินของหน่วยงานอื่น เช่น กรมทางหลวงชนบท องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับถนนได้รับการแก้ไขที่ล่าช้า
	๗. ราชการส่วนกลางถ่ายโอนภารกิจมากมายให้ท้องถิ่น แต่ไม่ถ่ายโอนงบประมาณให้ท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการ เช่น การถ่ายโอนถนนมาให้ท้องถิ่น แต่ไม่ถ่ายโอนงบประมาณเพื่อบำรุงรักษาซ่อมแซม
	๘. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ปริมาณขยะ ปัญหาน้ำเน่า และปัญหามลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้น
	๙. ปัญหาจากสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีรายได้น้อย ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ
- ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีสันติสุขไทย
- จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยทางสังคม
- ๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชน
- (๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการรณรงค์ป้องกันเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่และช่วงเทศกาลสงกรานต์	เพื่อสร้างจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างยั่งยืน	จัดโครงการรณรงค์ฯ ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	อัตราการเกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิตในช่วงเทศกาลปีใหม่และช่วงเทศกาลสงกรานต์ลดลงจากปีที่ผ่านมา	ประชาชนมีจิตสำนึกด้านความปลอดภัยตระหนักถึงปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีมิติปัญญาไทย
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยทางสังคม
- ๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒	โครงการฝึกอบรมหลักสูตรชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับจิตอาสาสามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	จัดฝึกอบรมอาสาภัยพิบัติ จำนวน ๓๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๘๐ ได้รับการช่วยเหลือทันห่วงที่และมีประสิทธิภาพ	ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีสู่ประเทศไทย

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต

ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยทางสังคม

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ชุมชน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓	โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหลักสูตรจัดตั้ง	เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับอปพร.	จัดโครงการฝึกอบรมอปพร. ประมาณ ๕๐ คน	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	อปพร. เข้าร่วมอย่างน้อยปีละ ๑๐ คน	อปพร. มีศักยภาพเพียงพอในการช่วยเหลือประชาชน	สำนักปลัด
๔	โครงการฝึกอบรมทบทวนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	เพื่อศักยภาพให้กับ อปพร.	จัดโครงการฝึกอบรมอปพร.	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	อปพร. เข้าร่วมการฝึกอบรมทุกคน	ประชาชนได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องและทั่วถึง	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐาน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต

ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๗.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

(๑) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการต่างๆที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ	เพื่อดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อต่างๆ	จัดวัคซีนต่างๆเช่น ทรายอะเบท วัคซีน พิษสุนัขบ้า ฯลฯ	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนในเขตตำบลตะบิ้งได้รับการควบคุมและโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อและป้องกัน	ควบคุม ป้องกัน และลดการระบาดของโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อต่างๆในพื้นที่	สำนักปลัด
๒	โครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัยจากพิษสุนัขบ้า	เพื่อให้ประชาชนในเขต อบต.ตะบิ้งห่างไกลจากโรคพิษสุนัขบ้า	จัดหาอุปกรณ์ฉีดยาคุมกำเนิด การบริการฉีดยา ฯลฯ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนในเขต อบต.ตะบิ้งปลอดโรคพิษสุนัขบ้า	ประชาชนในเขตตำบลตะบิ้งปลอดโรคพิษสุนัขบ้า	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
- ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- ๗.๑ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพด้านการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน

(๒) แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	เงินสมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพ (สปสช.) อบต.ตะบิ้ง	เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมเป็นค่าใช้จ่ายตามแผนงานหรือโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพและการรักษาพยาบาล	จัดกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนสุขภาพของประชาชนในเขตตำบลตะบิ้ง	๑๒๓,๐๐๐	๑๒๓,๐๐๐	๑๒๓,๐๐๐	๑๒๓,๐๐๐	๑๒๓,๐๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์	ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐาน

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต

ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๗.๑ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพด้านการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน

(๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	การจัดงานรัฐพิธีต่างๆ	เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในงานรัฐพิธีต่างๆ	จัดงานรัฐพิธีต่างเช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษาและงานรัฐพิธีอื่นๆที่จำเป็น	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนในพื้นที่สนใจเข้าร่วมงานรัฐพิธี ที่ อบต.จัดขึ้น	ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่วมงานรัฐพิธีต่างๆ	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐาน

จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต

ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๗.๑ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพด้านการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน

(๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒	โครงการส่งเสริมจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมจริยธรรมและจิตสำนึกที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงาน	จัดโครงการอบรมกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน อบต.	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	ดำเนินโครงการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	พนักงานเจ้าหน้าที่ใน อบต.มีจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และพร้อมบริการประชาชน	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
 ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
 ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐาน
 จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
 ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
 ๗.๑ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพด้านการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน

(๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	(KPI)	จะได้รับ	รับผิดชอบหลัก
๓	โครงการจ้างเด็กนักเรียนช่วงปิดภาคเรียน โดยคำนึงถึงฐานะทางการคลังของ อบต.	เพื่อให้เด็กนักเรียนมีรายได้เสริมในช่วงปิดภาคเรียน	จ้างเด็กนักเรียนช่วงปิดภาคเรียน	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	อย่างน้อยปีละ ๑	เด็กนักเรียนมีรายได้เสริมช่วงปิดภาคเรียน	สำนักปลัด
๔	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง	เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง	จัดฝึกอบรมพนักงานส่วนตำบล	๑๓๑,๐๐๐	—	—	—	—	ประชาชนร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการสาธารณสุข	ประชาชนในตำบลตะบิ้งได้รับบริการสาธารณสุข	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
- ๗.๑ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพด้านการสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน
- (๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	(KPI)	จะได้รับ	รับผิดชอบหลัก
๕	โครงการจ้างเหมาบริการต่างๆค่าจัดทำวารสารและสิ่งพิมพ์ค่าจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ค่าจัดทำเวปไซด์ค่าจัดทำระบบเครือข่ายภายใน อบต.ค่าติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ใช้ในสำนักงานและอื่นๆ	เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของ อบต. และการให้บริการประชาชน	วารสารและสิ่งพิมพ์ป้ายประชาสัมพันธ์การดำเนินงานต่างๆของอบต.	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๘๐ ของเขตตำบลได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของ อบต.	ประชาชนในตำบลตะบิ้งได้รับบริการสาธารณสุข	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้
- ง.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- จ.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
  - ๘.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
  - (๒) แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	(KPI)	จะได้รับ	รับผิดชอบหลัก
๑	โครงการจ้างเหมาบริการต่างๆค่าจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์และอื่นๆ	เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของ อบต. และการให้บริการประชาชน	ป้ายประชาสัมพันธ์การดำเนินงานต่างๆของ อบต.	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๘๐ ของเขตตำบลได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของ อบต.	ประชาชนในตำบลตะบิ้งได้รับบริการสาธารณะ	กองการศึกษาฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
- ๘.๓ กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
- (๓) แผนงานเคหะชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด	ผลที่คาดว่าจะ	หน่วยงาน
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	(KPI)	จะได้รับ	รับผิดชอบหลัก
๑	โครงการจ้างเหมาบริการต่างๆค่าจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์และอื่นๆ	เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของ อบต. และให้บริการประชาชน	ป้ายประชาสัมพันธ์การดำเนินงานต่างๆของ อบต.	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๘๐ ของเขตตำบลตะบิ้งได้รับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของ อบต.	ประชาชนในตำบลตะบิ้งได้รับบริการสาธารณะ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
- ๘.๓ กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
- (๓) แผนงานเคหะชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕			
๑	โครงการ อบต. เคลื่อนที่พบประชาชน	เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาของ อบต. และให้บริการประชาชนในการรับแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับงานโครงสร้างพื้นฐานและบริการอื่นๆ	จัดกิจกรรม อบต. เคลื่อนที่พบประชาชน โดยกลุ่มเป้าหมายคือประชาชนในตำบลตะบิ้ง	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	จัดกิจกรรมปีละ ๑ ครั้ง	ประชาชนได้เสนอสภาพปัญหาและความต้องการในชุมชนของตนเอง เพื่อให้ อบต. จัดทำแผนพัฒนาฯ และได้แจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ต่างๆ	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลตะบิ้ง

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เสริมสร้างระบบบริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ฉ. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
- ๘.๓ กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
- (๓) แผนงานเคหะชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			(ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕			
๒	โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน	เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนและกิจกรรมส่งเสริมการจัดประชุมประชาคมแผนพัฒนาชุมชน	จัดโครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชนฯ โดยกลุ่มเป้าหมายคือประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลตะบิ้ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนสนใจเข้าร่วมกิจกรรม	ประชาชนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาฯ	สำนักปลัด

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และตอบสนองความต้องการของประชาชน นำไปสู่การจัดทำงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลตะบึง อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี

หน้า ๑๙๐

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

๑.๑ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้อง
แผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อน
การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๑.๒ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล
ยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่น ๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหาปรึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สภาพการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๒)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพ และกลุ่มต่าง ๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๒)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่าง ๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม	(๒)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงาน ได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๐ (๑๐)	
	๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
<p>๓. ยุทธศาสตร์</p> <p>๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>ควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้</p> <p>สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐</p>	<p>๖๐</p> <p>(๑๐)</p>	
<p>๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด</p>	<p>สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐</p>	(๑๐)	
<p>๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด</p>	<p>สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาลหลักพระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐</p>	(๑๐)	
<p>๓.๔ วิสัยทัศน์</p>	<p>วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น</p>	(๕)	
<p>๓.๕ กลยุทธ์</p>	<p>แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น</p>	(๕)	
<p>๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์</p>	<p>เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน</p>	(๕)	
<p>๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)</p>	<p>ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์</p>	(๕)	
<p>๓.๘ แผนงาน</p>	<p>แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์จุดยืนทางยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว</p>	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

๒.๑ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๒.๑.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๑.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๑.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๑.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การเลือกตั้งงบประมาณ

ได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อน
การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๒.๒ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล
โครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand Analysis/Global Demand แล ะ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการ พัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม,ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิง ปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่าง ๆ ก็คือ ผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่ จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่ สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายตามหลัก ประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจ หน้าที่ที่กำหนดเอาไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือ การนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้น ๆ ตรงต่อความ ต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การ ดำเนินการต่าง ๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลัก ประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับ ส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๔. แผนงาน และ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่าง ๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/ Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชารัฐ	๑๐	
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การเลือกตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึง เป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงาน อธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา (ต่อ) ๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น เหมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการ ได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาท้องถิ่น นำไปสู่ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลางราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์	(๕)	
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจงในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาของประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในภาพรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งในเชิงสถิติต่าง ๆ ได้ ดังนี้

๔.๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้นมา เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

- แบบที่ ๑ การกำกับจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งเป็นการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

- แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

๑) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ฯลฯ จะต้องมีการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน เพื่อให้ได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจร โดยจัดหาและซ่อมแซม ปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้มาตรฐาน การขยายระบบไฟฟ้าให้มีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอ และทั่วถึง ที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา และป้องกันการเกิดปัญหาอาชญากรรมได้ เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พัฒนาระบบการให้บริการน้ำประปาให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และพัฒนาคุณภาพน้ำประปาให้เป็น น้ำประปาดื่มได้

๒) ปัญหาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส และการแพร่ระบาดของยาเสพติด จะต้องมีการจัดระบบการให้บริการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส เพิ่มมาตรการดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้แก่เด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันถึงโทษของยาเสพติด และจัดกิจกรรมให้เด็ก เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด

๓) ปัญหาด้านการจัดระเบียบสังคม และความสงบเรียบร้อย ไม่ว่าจะเป็นสาธารณภัย สถานการณ์ความไม่สงบ จะต้องส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติหากเกิดสาธารณภัยเบื้องต้น เพิ่มมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัย ลดการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลรักษาความปลอดภัย รวมทั้งจัดกิจกรรมให้เกิดความสามัคคี

๔) ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน ไม่ว่าจะเป็นภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ จะต้องส่งเสริมให้มีการวางแผนการประกอบอาชีพและแผนการใช้จ่ายเงิน จัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อให้การค้าการลงทุนฟื้นตัว ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชน โดยหาให้ความรู้ การบริหารจัดการและจัดหาตลาด เนื่องจากระบบการผลิตแบบกลุ่ม จะช่วยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต

๕) ปัญหาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ป่าไม้ ชยะและสิ่งปฏิกูล จะต้องส่งเสริม สนับสนุน และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีการอนุรักษ์ พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดระบบการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ ทั้งขยะธรรมดาและขยะติดเชื้อ สร้างจิตสำนึกในการทิ้งขยะ และส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะ รวมถึงส่งเสริมให้มีการลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติก เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม

๖) ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม รวมทั้งกีฬาและนันทนาการ จะต้องจัดการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ประชาชนได้พัฒนาตนเองให้ทันกับสภาวะความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ถูกต้อง พัฒนาสู่การเป็นนักกีฬามืออาชีพในอนาคต สร้างงาน สร้างรายได้ รวมทั้งจัดสถานที่ออกกำลังกายที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง

๗) ปัญหาด้านสาธารณสุข ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพ การแพร่ระบาดของโรค จะต้องจัดกิจกรรมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญถึงการดูแลสุขภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ และลดความเสี่ยงจากปัญหาด้านสุขภาพ

๘) ปัญหาด้านการเมืองและการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน จะต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม และสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนถึงประโยชน์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น จัดกิจกรรมให้ความรู้ในเรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งเป็นการปกครองโดยประชาชนเพื่อประชาชน

๔.๔.๒ ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะทางการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรมที่จะบรรจุในแผนพัฒนาฯ

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ควรพิจารณาใช้ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาฯ และให้มีความสอดคล้องกัน

๓) องค์การบริหารส่วนตำบล ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่